

Fremsat den xx. 2008 af Fødevareminister Eva Kjer Hansen

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om fiskeri og fiskeopdræt

(Implementering af habitatdirektiv, skærpede bøder ved overtrædelser i forbindelse med erhverv, forhøjelse af afgift for fisketegn m.v.)

§ 1

I lov om fiskeri og fiskeopdræt, jf. lovbekendtgørelse nr. 372 af 26. april 2006, som ændret ved § 1 i lov nr. 536 af 24. juni 2005, § 66 i lov nr. 538 af 8. juni 2006 og lov nr. 317 af 31. marts 2007, foretages følgende ændringer:

1. I lovens *titel* indsættes efter »fiskeopdræt«: »(fiskeriloven)«.
2. Som fodnote til lovens *titel* indsættes:
 - »1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (Habitatdirektivet), EF-Tidende 1992 nr. L 206, side 7, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 af 29. september 2003, EU-tidende 2003 nr. L 284, side 1.«
3. I § 3 indsættes efter nr. 6 som nyt nummer:
 - »7) Særligt bevaringsområde og arter for hvilke et område er udpeget: Område og dertil knyttede arter, som skal beskyttes ifølge regler fastsat af miljøministeren i henhold til Rådets direktiv nr. 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (Habitatdirektivet).«
4. I *overskriften* til *Kapitel 3* og i § 10, *stk. 1* og *4*, ændres »på fiskeriets område« fire steder til: »inden for fiskeri og fiskeopdræt«.
5. I § 10, *stk. 3*, ændres »fiskeriforhold« til: »fiskeri- og fiskeopdrætsforhold«.
6. Efter § 10 indsættes som nyt kapitel:

»Kapitel 3 a

Bevaring, beskyttelse m.v. af visse naturtyper, vilde dyr og planter

»§ 10 a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri træffer passende foranstaltninger over for aktiviteter, der er omfattet af loven, herunder ved fastsættelse af regler, vilkår eller meddelelse af

forbud eller påbud, for at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne i internationale beskyttelsesområder samt forstyrrelse af de arter, som områderne er udpeget for, hvis disse forstyrrelser har betydelige konsekvenser for målsætningerne i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter.

§ 10 b. Tilladelse efter loven eller regler fastsat i medfør af loven til aktiviteter på havet, der må antages i sig selv eller sammen med andre aktiviteter at kunne medføre væsentlig, negativ påvirkning af naturtyper og levesteder for arter i særlige bevaringsområder, kan kun meddeles på baggrund af en vurdering af aktivitetens virkning på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne.

Stk. 2. Den i stk. 1 nævnte vurdering kan foretages af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri eller af den, der ansøger om tilladelse til at gennemføre aktiviteten. Ministeren kan dog afvise at foretage en vurdering, hvis det på forhånd vurderes, at den ansøgte aktivitet vil være uforenelig med bevaringsmålsætningerne for lokaliteten, eller hvis omfanget af det ansøgte projekt vurderes at være uproportionalt i forhold til omkostningerne ved en miljøkonsekvensvurdering. Hvis vurderingen ikke foretages af ministeren, vil en eventuel vurdering, som måtte blive tilvejebragt af ansøgeren, indgå i grundlaget for ministerens beslutning om, hvorvidt der kan gives tilladelse til den ansøgte aktivitet.

Stk. 3. Hvis ministeren finder det nødvendigt, skal en vurdering af virkningerne på en lokalitet efter stk. 1 gøres til genstand for høring af offentlighed, myndigheder og organisationer, før det beslutes, om der kan meddeles tilladelse.

Stk. 4. Tilladelse efter loven eller regler fastsat i medfør af loven kan kun meddeles, hvis

- 1) aktiviteten ikke skader et internationalt naturbeskyttelsesområdes integritet, eller
- 2) væsentlige samfundsinteresser, herunder af social eller økonomisk art, gør det bydende nødvendigt at gennemføre aktiviteten, fordi der ikke findes nogen alternativ løsning, jf. dog § 10 c.

§ 10 c. Hvis en efter § 10 b ansøgt aktivitet i sig selv eller sammen med andre aktiviteter i væsentligt omfang vurderes at ville medføre en negativ påvirkning på et særligt bevaringsområde med en prioriteret naturtype eller en prioriteret art, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kun meddele tilladelse til en aktivitet efter § 10 b, stk. 4, nr. 2, hvis

- 1) dette er nødvendigt af hensyn til menneskers sundhed, den offentlige sikkerhed eller opnåelse af væsentlige, gavnlige virkninger på miljøet, eller
- 2) andre væsentlige samfundsinteresser gør gennemførelsen bydende nødvendig.

Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1, nr. 2, kan først meddeles efter indhentet udtalelse fra EU-Kommissionen.

§ 10 d. Når en tilladelse meddeles efter § 10 b, stk. 4, nr. 2, eller § 10 c, stk. 1, fastsætter ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri vilkår om passende nødvendige kompensationsforanstaltninger.

§ 10 e. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om

- 1) indhold og omfang af vurderinger efter § 10 b, stk. 1,
- 2) meddelelse af tilladelse til de af § 10 b, stk. 1, omfattede aktiviteter,
- 3) underretning og høring af den berørte offentlighed og de berørte myndigheder og organisationer vedrørende vurderinger efter § 10 b, stk. 1, jf. stk. 2,
- 4) vilkår og kompensationsforanstaltninger, som kan knyttes til en tilladelse, og om
- 5) meddelelse af påbud med henblik på at undgå væsentlig forstyrrelse eller forringelse af et bevaringsområde og de arter, der er knyttet hertil.

§ 10 f. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte, at der, forinden der træffes afgørelse i medfør af §§ 10 a-10 c, skal indhentes en udtalelse fra miljøministeren eller en styrelse, som miljøministeren har bemyndiget hertil, vedrørende miljø- eller naturbeskyttelsesforhold.

§ 10 g. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter de regler eller iværksætter de foranstaltninger, som på baggrund af miljøministerens overvågning af bevaringsstatus for vilde dyre- og plantearter, der er nævnt i bilag 2, anses for nødvendige for at sikre, at indsamling i naturen af de pågældende vilde dyre- og plantearter og udnyttelsen heraf er forenelig med opretholdelsen af en tilfredsstillende bevaringsstatus for disse arter.«

7. Overskriften til kapitel 7, afsnit B, affattes således:

»B. Fiskeritilladelser (licenser) og puljefiskeri«

8. Efter § 36 d indsættes:

»§ 36 e. Uanset § 36 a, stk. 2, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætte regler om, at en fartøjsejer med sine fangstrettigheder kan indtræde i et puljefiskeri efter påbegyndelsen af den 13-måneders-periode, som tilladelsen til puljefiskeriet er givet for, herunder hvis

- 1) den pågældende som førstegangsetableret efter regler udstedt af ministeren har fået tilladelse til at erhverve kvoteandele fra andre fartøjer eller til at få tildelt kvoteandele på lånebasis eller
- 2) den pågældende fartøjsejer har overtaget sit fartøj fra en nuværende eller tidligere deltager i det pågældende puljefiskeri.

Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1 kan kun meddeles, hvis

- 1) alle deltagere i det puljefiskeri, der ansøges om tilladelse til at indtræde i, giver samtykke til den ansøgte indtræden, og
- 2) der er foretaget en opgørelse af fangstrettigheder og forpligtelser pr. indtrædelsesdatoen i det puljefiskeri, der ansøges om tilladelse til at indtræde i, som kan godkendes af ministeren.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om dokumentation for opfyldelse af betingelserne i stk. 1 og 2 og om indsendelse af ansøgning efter stk. 1.«

9. § 56 affattes således:

»§ 56. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri udsteder lystfiskertegn og fritidsfiskertegn. Lystfiskertegn kan udstedes med en gyldighedsperiode på en dag, en uge eller 12 måneder. Fritidsfiskertegn kan udstedes med en gyldighedsperiode på 12 måneder.

Stk. 2. Ved udstedelse af lystfiskertegn og fritidsfiskertegn opkræver ministeren betaling, hvis størrelse fastsættes af ministeren.

Stk. 3. Ministeren fastsætter regler om betalingen for lystfiskertegn og fritidsfiskertegn, herunder om krav til bevis for betalingen samt om ordningens administration.«

10. § 57 ophæves.

11. § 58 affattes således:

»§ 58. Bevis for betaling for lystfiskertegn og fritidsfiskertegn samt legitimation skal medbringes under fiskeri.

Stk. 2. Lystfiskertegn og fritidsfiskertegn samt bevis for betaling heraf er personligt og må ikke overdrages til andre.«

12. § 59 ophæves.

13. § 60 affattes således:

»§ 60. Personer, der udøver lyst- eller fritidsfiskeri, og som ikke efter anmodning fra kontrolmyndigheden foreviser bevis for betaling samt legitimation, skal senest 14 dage efter påkrav betale en afgift. For lystfiskere udgør afgiften fire gange afgiften for et lystfiskertegn for 12 måneder. For fritidsfiskere udgør afgiften fire gange afgiften for et fritidsfiskertegn.

Stk. 2. Hvis afgiften for gyldigt lyst- eller fritidsfiskertegn var betalt, da fiskeriet fandt sted, og bevis herfor forevises senest 14 dage efter påkrav, skal der betales en afgift, som for lystfiskere udgør halvdelen af afgiften på et lystfiskertegn for 12 måneder og for fritidsfiskere udgør halvdelen af afgiften på et fritidsfiskertegn.«

14. I § 109 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at en fartøjsfører under erhvervsmæssigt fiskeri er forpligtet til at medtage en observatør om bord med henblik på indsamling af data til videnskabeligt brug.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

15. Efter § 117 a indsættes:

»§ 117 b. En person, som er omfattet af kontrol med overholdelse af loven, regler fastsat i medfør af loven, de i § 10, stk. 1, nævnte retsakter eller regler udstedt i henhold hertil, har pligt til efter anmodning fra kontrolmyndigheden at oplyse sit CPR-nr.

Stk. 2. I forbindelse med følgende typer af ansøgninger skal personer oplyse CPR-nr. til Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri:

- 1) Ansøgning om registrering af et fiskerfartøj til erhvervsmæssigt fiskeri efter regler fastsat af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.
- 2) Ansøgning om registrering som erhvervsfisker eller bierhvervsfisker efter kapitel 4 i loven og regler udstedt i henhold hertil.
- 3) Ansøgning om tilladelse efter loven, regler udstedt i henhold hertil samt efter EU-retsakter som nævnt i § 10, stk. 1.

Stk. 3. Personer, der ejer aktier eller anparter i et erhvervsfiskerselskab, som ansøger om at blive registreret som berettiget til at drive erhvervsmæssigt fiskeri efter de i stk. 2, nr. 2, nævnte regler, skal oplyse CPR-nr. i forbindelse med ansøgningen.

Stk. 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at en person i forbindelse med erhvervelse af fisketegn skal oplyse sit CPR-nr.«

16. I § 130, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »§ 98,«: »§ 117 b, stk. 1,«.**17. I § 130** indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Hvis en overtrædelse er begået i forbindelse med udøvelse af erhverv, kan der idømmes en forhøjet bøde.«

Stk. 5-7 bliver herefter stk. 6-8.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2008.

Bemærkninger til lovforslaget

1. Indledning

Dette lovforslag indeholder dels bestemmelser, der er affødt af EU-lovgivning, dels rent nationale ændringer.

Implementering af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (Habitatdirektivet) er et væsentligt formål med lovforslaget. Allerede i dag indeholder fiskerilovgivningen regler, som har til formål at beskytte en række naturtyper og arter, som er omfattet af habitatdirektivet. Med lovforslaget vil direktivets bestemmelser blive gennemført fuldt ud for så vidt angår områder og arter, som er relevante for fiskeri og fiskeopdræt i Danmark. Hermed leves op til regeringens svar af 30. oktober 2006 på EU-Kommissionens åbningsskrivelse fra juli 2006, hvori EU-Kommissionen påpegede mangler ved habitatdirektivets implementering i Danmark.

Et andet væsentligt formål med lovforslaget er at indføre en ny procedure for fastsættelse af betaling for lyst- og fritidsfiskertegn, således at prisen, som i dag fremgår af loven, fremover kan fastsættes af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri ved bekendtgørelse. Provenuet ved salg af fisketegn anvendes til formål inden for rekreativt fiskeri, herunder udsætning af fiskeyngel, forskning m.v. samt administration af fiske-tegnsordningen. Det er hensigten, at betalingen for fisketegn fremover vil blive fastsat under hensyn til den almindelige prisudvikling.

Herudover indeholder lovforslaget bestemmelse om, at der kan idømmes forhøjet bøde ved overtrædelse af fiskerilovgivningen i forbindelse med udøvelse af erhverv. Det forudsættes, at dette især kan ske ved forhøjelse af den vejledende minimumsbøde fra 2.500 kr. til 5.000 kr. og ved, at det bliver muligt at fordoble en bøde i gentagelsestilfælde. Den foreslåede skærpelse har til formål at opnå en højere grad af præventiv effekt og dermed en nedgang i antallet af overtrædelser af fiskerilovgivningen.

Endvidere indeholder lovforslaget justering af rammerne for puljefiskeri, som blev gennemført ved lov nr. 317 af 31. marts 2007 om ændring af fiskeriloven. I lyset af de erfaringer, der allerede nu er indhentet med de nye regler, foreslås indført en vis øget fleksibilitet, således at ministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om mulighed for, at en fartøjssejer kan indtræde i et igangværende puljefiskeri i særlige situationer.

Med henblik på at sikre bedre mulighed for at fiskerimyndighederne kan identificere personer, der gentagne gange har overtrådt fiskerilovgivningen, indeholder lovforslaget bestemmelser om, at en person, der er omfattet af fiskerikontrol, får pligt til at oplyse sit CPR-nr. til kontrolmyndigheden, samt at personer skal oplyse CPR-nr. ved køb af fisketegn og i forbindelse med ansøgninger efter loven. Formålet er at sikre en entydig registrering og dermed give mulighed for at indstille skærpede sanktioner over for politi og anklagemyndighed i tilfælde, hvor en person gentagne gange har overtrådt fiskerilovgivningen.

Endelig indeholder lovforslaget hjemmel til at indføre observatørordninger, som medfører pligt til at medtage observatør om bord på et fiskerifartøj med henblik på indsamling af data om fiskeriforhold til brug ved videnskabelig rådgivning, samt enkelte konsekvensændringer og mindre justeringer af loven.

I relation til hovedlovens vedtagelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 372 af 26. april 2006 (L 1999 281) henvises til FT 1998-99: s. 2269, 6097, 6354, Tillæg A: s. 2691, 2763, Tillæg B: s. 633, 732, Tillæg C: s. 551. Vedrørende ændringslovenes vedtagelse henvises til: L 2002 145: FT 2001-02: s. 2305, 3017, 3634, Tillæg A: s. 1926, 2050, Tillæg B: s. 257, 345, 355, Tillæg C: s. 46. L 2002 369: FT 2001-02: s. 3272, 6424, 6537, Tillæg A: s. 3450, 3462, Tillæg B: s. 856, Tillæg C: s. 441. L 2004 1428: FT 2004-05: s. 915, 2506, 3235, Tillæg A: s. 2016, 2027, Tillæg B: s. 154, Tillæg C: s. 262. L 2003 1158: FT 2003-04, s. 770, 2666, 2972, Tillæg A: 730, 753, Tillæg B: s. 194, 386; Tillæg C: s. 122. L 2005 366: FT 2004-05: s. 300, 2623, 3176, Tillæg A: s. 360, 424, Tillæg B: s. 280, Tillæg C: s. 167. L 2005 406: FT 2004-05: s. 1419, 3057, 3174, Tillæg A: s. 5152, 5171, Tillæg B s 439, Tillæg C: s. 192. L 2005 431: FT 2004-05: s. 1844, 3495, 3633, Tillæg A s. 6681, 6783, Tillæg B: s. 639, 769, Tillæg C: s. 334. L 2005 536: FT 2004-05: s. 1002, 4278, 4874, Tillæg A: s. 1755, 1773, Tillæg B: s. 797, 1580, Tillæg C: s. 508. L 2006 538: FT 2005-06: s. 4666, Tillæg A: s. 5137,

5760, Tillæg B: s. , Tillæg C: s. 824. L 2007 317: FT 2006-07: s. 3139, 4715, 5017, Tillæg A: s. 3668, 3716, Tillæg B: s. 590, Tillæg C: s. 505.

2. Lovforslagets baggrund og indhold

De foreslåede ændringer i dette lovforslag indeholder følgende hovedelementer: 1) Implementering af habitatdirektivet i forhold til fiskeri og fiskeopdræt. 2) Fastsættelse af prisen for lyst- og fritidsfiskertegn ved bekendtgørelse. 3) Forhøjelse af vejledende minimumsbøde og af bøder i gentagelsestilfælde ved overtrædelse af fiskerilovgivningen i forbindelse med udøvelse af erhverv. 4) Justering af reglerne for puljefiskeri. 5) Krav om oplysning af CPR-nummer. 6) National observatørordning.

2.1. Implementering af habitatdirektivet - lovforslagets politiske baggrund og indhold

Formålet med lovforslaget er at gennemføre en række ændringer til lov om fiskeri og fiskeopdræt med henblik på at gennemføre dele af et direktiv om naturbeskyttelse på havområdet – Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (i det følgende benævnt habitatdirektivet).

Danmark modtog i juli 2006 to åbningsskrivelser fra EU-Kommissionen vedrørende den danske gennemførelse af fuglebeskyttelsesdirektivet og habitatdirektivet. I besvarelserne af åbningsskrivelserne af 30. oktober 2006 oplyste regeringen, at man allerede havde taget initiativ til i Folketingssamlingen 2006-07 at fremsætte forslag til ændring af en række love, der supplerer gennemførelsen af de to naturbeskyttelsesdirektiver, og at regeringen – i lyset af EU-Kommissionens kritik – ville fremsætte lovforslag i Folketingssamlingen 2007-08 med henblik på yderligere at supplere gennemførelsen af direktiverne.

Lovforslaget fremsættes som opfølgning på den hidtidige implementering af habitatdirektivet i miljølovgivningen og sker for at imødekomme den ene af de to åbningsskrivelser af 4. juli 2006 fra EU-Kommissionen om ikke-fuldstændig implementering af habitatdirektivet, bl.a. i sektorlovgivningen for havområdet. Regeringens forpligtelser i forhold til implementering af fuglebeskyttelsesdirektivet er ikke relevante for fiskeri- og fiskeopdrætsområdet og berører derfor ikke lovforslaget.

2.1.1. Åbningsskrivelsen fra EU-Kommissionen om habitatdirektivet

Det fremgår af åbningsskrivelsen vedrørende habitatdirektivet, at EU-Kommissionen finder, at direktivets artikel 6, stk. 2-4, samt artikel 14 på en række punkter ikke er korrekt og fuldstændigt implementeret i dansk ret for så vidt angår havområdet.

EU-Kommissionen peger f.eks. på, at der i visse tilfælde mangler bestemmelser med henblik på at opfylde direktivet, herunder om pligten til at gribe ind for at undgå forringelse eller forstyrrelse i beskyttede områder på havet.

EU-Kommissionen kritiserer endvidere, at der kun i begrænset omfang er fastsat bestemmelser, der gennemfører artikel 6, stk. 3, på havet, dvs. gennemfører pligten til at vurdere konsekvenserne af planer og projekter og at nægte at godkende planer og projekter, der kan skade Natura 2000-områder.

Der er efter EU-Kommissionens opfattelse generelt ingen regler til at gennemføre artikel 6, stk. 4, på havet, som giver mulighed for at fravige beskyttelsen ved den forudgående kontrol.

Af relevans for havområdet kritiserer EU-Kommissionen dansk ret for ikke at afspejle den pligt, der gælder efter artikel 14 til at iværksætte de nødvendige bevaringsforanstaltninger eller fortsætte overvågningen for arter på habitatdirektivets bilag V, hvis overvågningen efter artikel 11 viser, at dette er nødvendigt.

2.1.2. Habitatdirektivet

Habitatdirektivet har til formål at fremme opretholdelsen af den biologiske diversitet ved at bevare naturtyperne og de vilde dyr og planter.

I henhold til direktivet skal der oprettes et sammenhængende europæisk økologisk net af særlige bevaringsområder under betegnelsen Natura 2000. Nettet omfatter udpegede lokaliteter med naturtyper nævnt i direktivets bilag I og levesteder for de arter, der er nævnt i bilag II, samt de særligt beskyttede områder, som er udlagt i medfør af fuglebeskyttelsesdirektivet.

En hovedhjørnesteen i gennemførelsen af habitatdirektivet er således udpegnen af særlige bevaringsområder – de såkaldte habitatområder. I områderne skal der sikres eller genoprettes en gunstig bevaringsstatus for de forskellige naturtyper og arter, som de enkelte områder er udpeget for. Dette sker gennem forskellige bevaringsforanstaltninger, der sikrer eller genopretter naturtyperne og levestederne for arterne. Miljøministeriet har ansvaret for at udarbejde forvaltningsplaner for disse særlige bevaringsområder.

De arter og naturtyper, et habitatområde udpeges for at beskytte, udgør områdets udpegningsgrundlag. Flere af disse naturtyper og arter er prioriterede (markeret med *), hvilket medfører et særligt ansvar for beskyttelsen.

Habitatdirektivets artikel 6 indgår i direktivets kapitel om "*Bevaring af naturtyper og af levesteder for arter*", og bestemmelsen vedrører forvaltningen af habitatområderne.

Habitatdirektivets artikel 6, stk. 1, indeholder forpligtelser for medlemsstaterne til for de særlige bevaringsområder at iværksætte de nødvendige bevaringsforanstaltninger, hvilket i givet fald kan indebære hensigtsmæssige forvaltningsplaner, som er specifikke for lokaliteterne eller integreret i andre udviklingsplaner, samt de relevante retsakter, administrative bestemmelser eller aftaler, der opfylder de økologiske behov for naturtyperne i bilag I og de arter i bilag II, der findes på lokaliteterne.

Ifølge *habitatdirektivets artikel 6, stk. 2*, skal medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger for at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne i de særlige bevaringsområder samt forstyrrelser af de arter, for hvilke områderne er udpeget, for så vidt disse forstyrrelser har betydelige konsekvenser for direktivets målsætninger.

Det følger af *habitatdirektivets artikel 6, stk. 3*, at alle planer eller projekter, der ikke er direkte forbundet med eller nødvendige for lokalitetens forvaltning, men som i sig selv eller i forbindelse med andre planer kan påvirke en sådan lokalitet væsentligt, skal vurderes med hensyn til deres virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne. På baggrund af konklusionerne af vurderingen af virkningerne på lokaliteten, og med forbehold af stk. 4, giver de kompetente nationale myndigheder først deres tilslutning til en plan eller et projekt, når de har sikret sig, at den/det ikke skader lokalitetens integritet, og når de – hvis det anses for nødvendigt – har hørt offentligheden.

Det fremgår af *habitatdirektivets artikel 6, stk. 4*, at hvis en plan eller et projekt på trods af, at virkningerne på lokaliteten vurderes negativt, alligevel skal gennemføres af bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser, herunder af social eller økonomisk art, fordi der ikke findes nogen alternativ løsning, træffer medlemsstaten alle nødvendige kompensationsforanstaltninger for at sikre, at den globale sammenhæng i Natura 2000 beskyttes. Medlemsstaten underretter EU-Kommissionen om, hvilke kompensationsforanstaltninger der træffes. Hvis der er tale om en lokalitet med en prioriteret naturtype og/eller art, kan der som begrundelse for alligevel at gennemføre en plan eller et projekt alene henvises til hensynet til menneskers sundhed og den offentlige sikkerhed eller væsentlige gavnlige virkninger på miljøet eller, efter udtalelse fra EU-Kommissionen, andre bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser.

I *habitatdirektivets artikel 14, stk. 1*, er fastsat, at hvis medlemsstaterne på baggrund af overvågningen efter direktivets artikel 11 finder det nødvendigt, træffer de foranstaltninger med henblik på at sikre, at indsamling i naturen af enheder af de vilde dyre- og plantearter, der er nævnt i direktivets bilag V, og udnyttelsen heraf er forenelig med opretholdelsen af en tilfredsstillende bevaringsstatus for disse arter.

Miljøministeriet har det ressortmæssige ansvar for overvågningen af bevaringsstatus for naturtyper samt vilde dyre- og plantearter i henhold til direktivets artikel 11. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri er forpligtet til at iværksætte de forvaltningsforanstaltninger, som på baggrund af nævnte overvågning findes nødvendige for at sikre opretholdelsen af en tilfredsstillende bevaringsstatus for de pågældende naturtyper og arter, som er relevante på fiskeriets område.

Det følger af *habitatdirektivets artikel 14, stk. 2*, at hvis sådanne foranstaltninger anses for nødvendige, skal de indbefatte en fortsættelse af overvågningen efter artikel 11. De kan desuden navnlig omfatte:

- 1) bestemmelser om adgang til visse arealer
- 2) midlertidigt eller lokalt forbud mod indsamling af enheder i naturen og udnyttelse af visse bestande
- 3) regulering af indsamlingsperioderne og/eller indsamlingsmåderne

- 4) anvendelse ved indfangningen af jagt- eller fiskeriregler, der tager hensyn til sådanne bestandes bevaring
- 5) indførelse af en ordning med indsamlingstilladelser eller kvoter
- 6) regulering af køb, salg, udbud til salg, opbevaring eller transport med henblik på salg af enheder
- 7) opdræt i fangenskab af dyrearter og kunstig opformering af plantearter under strengt kontrollerede forhold med henblik på at reducere indsamlingen i naturen
- 8) vurdering af de vedtagne foranstaltningers virkning.

2.1.3. Udpegede internationale naturbeskyttelsesområder, fortegnelser over naturtyper og arter

Bekendtgørelse nr. 408 af 1. maj 2007 om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter (EF-fuglebeskyttelsesområder, EF-habitatområder og Ramsarområder) udpeger internationale naturbeskyttelsesområder og fastsætter regler for administration af områderne. Bekendtgørelsen indeholder fortegnelser over naturtyper og i Danmark naturligt hjemmehørende arter omfattet af direktivets bilag I og II, herunder såkaldt prioriterede naturtyper og arter, samt fortegnelse og fuglearter omfattet af fuglebeskyttelsesdirektivet, som er relevante i Danmark. Oplysningerne om de udpegede internationale naturbeskyttelsesområder og omfattede naturtyper og arter findes på Skov- og Naturstyrelsens hjemmeside, www.sns.dk.

2.1.4. Lovforslagets hovedindhold

Som opfølgning på EU-Kommissionens åbningsskrivelse foreslås der en række ændringer til lov om fiskeri og fiskeopdræt, der har til formål at gennemføre dele af habitatdirektivet på lovens område. Med lovforslaget skabes der hjemmel til at effektuere de medlemsstatslige forpligtelser, der følger af habitatdirektivets artikel 6, stk. 2-4 samt artikel 14.

Der foreslås således indsat et nyt kapitel 3 a om bevaring, beskyttelse m.v. af naturtyper samt vilde dyr og planter af fællesskabsbetydning. Det nye kapitel indeholder forslag til bestemmelser, der gennemfører alle de ovennævnte bestemmelser i habitatdirektivet.

I det nye kapitel skabes der hjemmel til, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan træffe passende foranstaltninger, der skal sikre, at der i forbindelse med fiskeri, fiskeopdræt og øvrige aktiviteter omfattet af lov om fiskeri og fiskeopdræt, ikke sker en forringelse eller forstyrrelse af de beskyttede naturtyper og arter i de områder, hvor fiskeriet m.v. finder sted.

Centralt for lovforslaget er gennemførelsen af habitatdirektivets krav om, at planer og projekter, som i væsentlig grad kan påvirke det pågældende område, skal vurderes for deres virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne. På baggrund af konklusionerne i denne vurdering træffes der afgørelse om, hvorvidt der kan gives tilladelse til det pågældende projekt, som på fiskeri- og fiskeopdrætsområdet er at forstå som enhver aktivitet, hvortil der skal ansøges om tilladelse fra Fødevareministeriet. Det følger af habitatdirektivet – og af lovforslaget – at tilladelse ikke må meddeles, hvis konsekvensvurderingen viser, at påvirkningen af bevaringsmålsætningerne for det pågældende område ved udførelsen af den fiskerirelaterede aktivitet er negativ. Aktiviteten vil i sådanne tilfælde anses at ville skade det pågældende områdes integritet og vil følgelig ikke være i overensstemmelse med målsætningerne i habitatdirektivet.

Direktivet giver dog under visse betingelser mulighed for at fravige bestemmelsen om, at der ikke kan gives tilladelse til aktiviteter, der skader et internationalt naturbeskyttelsesområdes integritet. Denne undtagelse gennemføres ligeledes i lovforslaget med henblik på at imødekomme EU-Kommissionens kritik om, at der ikke i den nationale lovgivning fandtes bestemmelser til implementering heraf, jf. ovenfor under 2.1.1. Muligheden for at fravige beskyttelsen er snæver, og det forventes ikke, at den vil finde anvendelse i nævneværdig grad på fiske- og fiskeopdrætsområdet.

2.2. Hjemmel til at fastsætte prisen for fisketegn ved bekendtgørelse

Efter § 54 i loven skal alle, der udøver lyst- eller fritidsfiskeri, have gyldigt fisketegn; dog er personer under 18 år og personer, der har ret til at oppebære folkepension, undtaget fra kravet om lystfiskertegn. Der er undtagelser fra kravet om fisketegn for ejeren af en grund, der støder op til saltvand eller ferskvand, jf. § 55 i loven samt enkelte andre undtagelser i bekendtgørelse nr. 1336 af 15. december 2004.

Lystfiskeri er fiskeri med stang eller andre lette håndredskaber. Fritidsfiskeri udøves med redskaber som garn og ruser.

Efter § 6 i bekendtgørelse nr. 1336 af 15. december 2004 om rekreativt fiskeri i salt- og ferskvand samt redskabsfiskeri m.v. i ferskvand kan fritidsfiskeri i saltvand udøves af personer, der er fyldt 12 år, har fast bopæl her i landet eller er omfattet af Det Europæiske Fællesskabs og EØS's regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser og ikke er registreret som erhvervsfisker med A-status eller bierhvervsfisker.

Efter § 56 i loven er prisen for lystfiskertegn 125 kr. for 12 måneder, 90 kr. for en uge og 30 kr. for en dag. Fritidsfiskertegn udstedes kun for 12 måneder og koster 250 kr. Fritidsfiskertegn giver også adgang til lystfiskeri.

Prisen for fritidsfiskertegn på 250 kr. har været uændret siden 1990, da det blev indført. Prisen for lystfiskertegn har været forhøjet én gang siden ordningens start i 1993, nemlig i 2004 fra 100 kr. til 125 kr. for et årstegn. Dag- og ugekort blev forhøjet til henholdsvis 30 kr. og 90 kr. fra henholdsvis 25 kr. og 75 kr.

Provenuet fra fisketegn anvendes til formål inden for det rekreative fiskeri, herunder især til fiskepleje (udsætning af fiskeyngel og forskning) og administration af fisketegnsordningen m.v., jf. § 61 i loven. Heri indgår også udgifter til vandløbsrestaurering. Endvidere anvendes fiskeplejemidler til administration (salg og opkrævning af betaling for fisketegn m.v.) og information om lystfisker- og fritidsfiskertegnsordningerne. Det vil sige, at midlerne fra betalte fisketegn anvendes til gavn for det rekreative fiskeri (lyst- og fritidsfiskeri).

Efter § 62 i loven udarbejder fødevarerministeren for en periode på ét eller flere år en plan for fiskeplejen og anvendelse af indtægterne fra lyst- og fritidsfiskertegn. Det skal tilstræbes, at den samlede fiskeplejeindsats tilgodeser alle vandområder og et bredt udsnit af fiskearter.

De samlede indtægter fra salg af fisketegn, som udgør midlerne til fiskepleje, udgør for tiden ca. 30 mio. kr. årligt. Da der ikke er udsigt til øget salg af fisketegn, vil der med en uændret pris på fisketegn ikke kunne forventes forøgelse af de samlede midler til fiskepleje.

Den almindelige prisudvikling i de senere år, sammenholdt med at prisen for fisketegn stort set har været uændret i en længere årrække, har medført, at midlerne til fiskepleje nu er ved at være udhulet.

Det væsentligste område for anvendelse af fiskeplejemidler er udsætning af yngel og andre foranstaltninger til støtte for reproduktionen. Denne aktivitet forudses ikke at kunne opretholdes på det hidtidige niveau ved uændret betaling for fisketegn, bl.a. på grund af stigninger i priser på fiskeyngel m.v.

I handlingsplanen for fiskepleje 2005-2007 har aktivitetsniveauet kunnet opretholdes på et rimeligt niveau i kraft af overførsel af midler på 2-4 mio. kr. fra tidligere år fra projekter, der ikke kunne gennemføres.

Denne reserve er nu opbrugt.

Det hidtidige niveau for fiskeplejeaktiviteter kan derfor ikke længere opretholdes, medmindre betalingen for fisketegn forhøjes.

Der er en forventning om, at der fra 2008 kan anvendes midler fra den Europæiske Fiskerifond (EFF) til fiskeplejeudgifter, som hidtil har været ydet som bidrag til kommunernes projekter med vandløbsrestaurering. Uanset dette forudses fra 2009 som følge af pris- og lønstigninger en nedgang i den øvrige del af fiskeplejeaktiviteterne, som i det væsentlige vedrører udsætning af fiskeyngel, forskning og andre aktiviteter, der har betydning for den naturlige reproduktion.

På denne baggrund er det hensigten efter lovens vedtagelse at fastsætte en forhøjelse på ca. 10 % af prisen på fisketegn. Herved vil der være taget højde for den almindelige prisudvikling. Det er i øvrigt hensigten, at der også fremover skal kunne foretages reguleringer af prisen på fisketegn i lyset af prisudvikling m.v.

Den foreslåede bestemmelse betyder således, at prisen på fisketegn fremover vil blive fastsat ved bekendtgørelse - og ikke som i dag i selve loven. Formålet med ændringen er at give mulighed for, at prisen fremover kan reguleres administrativt, bl.a. på baggrund af den almindelige pris- og lønudvikling.

Hertil kommer, at det er indtrykket, at der blandt udøverne af rekreativt fiskeri er en positiv holdning til en stigning i betalingen for fisketegn med henblik på at undgå nedgang i aktiviteterne vedrørende fiskeplejen, herunder udsætning af fiskeyngel, som finansieres af indtægter fra fisketegnsafgifter.

2.3. Skærpede sanktioner for overtrædelse af fiskerilovgivningen i forbindelse med udøvelse af erhverv

Lovforslaget indeholder bestemmelse om, at der kan idømmes forhøjet bøde, når en overtrædelse af fiskerilovgivningen sker i forbindelse med udøvelse af erhverv. Det forudsættes, at dette vil ske i form af forhøjelse af den vejledende minimumsbøde fra 2.500 kr. til 5.000 kr., og således, at bøden kan fordobles i gentagelsestilfælde, når fiskerilovgivningen overtrædes i forbindelse med udøvelse af erhverv.

Forslaget skal ses på baggrund af, at Fødevareministeriet gennem flere år har kunnet konstatere et stort set uændret antal overtrædelser af fiskerilovgivningen i forbindelse med erhvervsmæssigt fiskeri. I perioden 2004-2006 har ministeriet registreret 562 overtrædelsessager, som er afgjort med dom eller bødeforelæg, udstedt af politiet. Afgørelserne er fordelt med 172 i 2004, 196 i 2005 og 194 i 2006. Minimumsbøden på 2.500 kr. er i de tre år anvendt i 166 af de nævnte afgørelser. Hertil kommer et mindre antal sager om for sen indsendelse af logbogsblade, som er afgjort ved bødeforelæg på 1.000 kr. udstedt af Fødevareministeriet, og 89 sager om overtrædelse af licensvilkår, som er afgjort med administrativ tilbagekaldelse af fiskeritilladelser. Antallet af afgørelser i overtrædelsessager skal ses på baggrund af, at der i Danmark er registreret ca. 3.000 erhvervsfiskerifartøjer. På baggrund af at der kan konstateres et stabilt antal overtrædelser over årene, som er relativt højt i forhold til det samlede antal fiskerifartøjer, vurderer ministeriet, at det gældende niveau for strafudmåling ikke har en tilstrækkelig præventiv effekt. Kontrol af fiskeriet har som overordnet formål at mindske antallet af overtrædelser. Dette er vigtigt såvel af hensyn til overholdelse af kvoterne, bevaring af fiskebestandene, herunder havmiljøet, samt af hensyn til fiskerimulighederne for de fiskere, som overholder reglerne. Når der ved kontrol afdækkes overtrædelser, er der derfor behov for at kunne følge op med en effektiv retshåndhævelse, således at der kan idømmes følelige sanktioner, som er proportionale, og som har en præventiv effekt. De foreslåede retningslinjer for fastsættelse af straf vil være vejledende for domstolene, som har den endelige kompetence til at fastsætte sanktioner ud fra en konkret vurdering af den enkelte overtrædelsessag, jf. straffelovens almindelige bestemmelser. Der vil således kunne udmåles lavere eller højere bøder, f.eks. hvis der i en konkret sag foreligger særligt henholdsvis undskyldende eller skærpende omstændigheder.

2.4. Justering af reglerne for puljefiskeri

Det foreslås, at der i lovens regler om puljefiskeri indsættes en bestemmelse, der sikrer øget fleksibilitet med hensyn til mulighederne for indtræden i et puljefiskeri. Efter den foreslåede bestemmelse vil fødevareministeren få bemyndigelse til at fastsætte regler om indtræden i et puljefiskeri i løbet af den 13-månedersperiode, som en tilladelse til puljefiskeri er givet for.

I et puljefiskeri udøves fiskeriet i fællesskab mellem flere selvstændige erhvervsfiskere, således at en deltager i puljefiskeriet med sit fartøj kan benytte fangstrettigheder, som er tilknyttet en anden deltagers fartøj. Som noget nyt blev der ved den seneste lovændring, jf. lov nr. 317 af 31. marts 2007, indført detaljerede regler om rammerne for et puljefiskeri. Således blev det fastsat, at fiskeri i et puljefiskeri kræver tilladelse fra fødevareministeren, at et puljefiskeri skal være organiseret som et aktieselskab, et anpartsselskab, et interessentskab eller en forening, og at et puljefiskeri skal have en varighed på 13 måneder fra den 1. januar i et år til den 1. februar i det følgende år. Det forudsættes endvidere, at alle fangstrettigheder, som deltagerne modtager i den nævnte 13-månedersperiode, indgår i puljefiskeriet. Efter loven er der kun undtagelsesvis mulighed for at udtræde af et puljefiskeri i den periode en tilladelse er givet for, ligesom muligheden for indtræden i et puljefiskeri i denne periode er begrænset til den situation, hvor en deltager efter udløbet af 13-månedersperioden vil skifte fra et puljefiskeri til et andet. Formålet med de gældende regler er overordnet at skabe rammer for puljefiskeri, hvor der tages hensyn til såvel en vis sikring af deltagerne i puljefiskeriet som til det offentlige interesse i at kunne udelukke, at der i et puljefiskeri åbnes mulighed for omgåelse af fiskerilovgivningen. En sådan risiko for omgåelse kunne især være knyttet til overfiskeri, idet fiskeri i en pulje i sig selv kan gøre det vanskeligt at finde præcis den fisker, der måtte have gjort sig skyldig i et konkret overfiskeri af puljens fangstmængder.

Reglerne for puljefiskeri er trådt i kraft den 1. januar 2008, men det er allerede under forberedelsen af ordningen blevet klart, at der er behov for at give mulighed for i særlige tilfælde at kunne fravige reglerne for indtræden i et puljefiskeri.

Det er således Fødevarerministeriets vurdering, at der kan være behov for at give mulighed for, at en ny-etableret fisker kan indtræde i et igangværende puljefiskeri i løbet af året, hvis han har fået en særlig tilladelse til at opnå kvoteandele fra Fiskefonden eller låne kvoteandele efter bekendtgørelse nr. 51 af 1. februar 2006 om indplacering af fartøjer og tildeling af fangstrettigheder med henblik på ny regulering af nogle fiskerier fra 2007 samt visse vilkår for ordningen med senere ændringer. Endvidere vurderes der at være behov for udtrykkelig hjemmel til at tillade, at en ny deltager kan indtræde i et igangværende puljefiskeri, hvis den pågældende har købt et fartøj af en deltager i puljefiskeriet, og den tidligere ejer ønsker at udtræde i forbindelse med salget af fartøjet.

Dette er baggrunden for bestemmelsen i lovforslaget om, at fødevarerministeren får bemyndigelse til ved bekendtgørelse at fastsætte regler om at fravige lovens hovedregler, således at en fartøjsejer i de nævnte situationer kan indtræde i et puljefiskeri. Efter den foreslåede bestemmelse vil en tilladelse forudsætte, at de øvrige deltagere i puljefiskeriet giver samtykke til den ansøgte indtræden, samt at der foreligger en opgørelse over rettigheder og forpligtelser i puljefiskeriet, som den nye deltager skal indtræde i. Herved sikres, dels at de øvrige deltagere i puljefiskeriet får indflydelse på, hvem der i løbet af puljeåret træder ind i et puljefiskeri, dels at den nye deltager får mulighed for at få et overblik over, hvilke rettigheder og forpligtelser der er knyttet til det nye puljefiskeri.

2.5. Krav om oplysning af CPR-nummer

Det foreslås, at personer, der er omfattet af fiskerikontrol, skal oplyse CPR-nr. til kontrolmyndigheden. Baggrunden herfor er, at Fødevarerministeriet vurderer, at der er behov for at etablere en entydig registrering i forbindelse med overtrædelse af fiskerilovgivningen, således at det kan undersøges, om den pågældende tidligere har overtrådt reglerne. Herved vil det være muligt at indstille en skærpet straf over for politi og anklagemyndighed i sådanne overtrædelsessager. Ikke mindst i forbindelse med overtrædelse af reglerne for lyst- og fritidsfiskeri er behovet for en entydig registrering stort, idet dette fiskeri normalt udøves med redskaber uden tilknytning til et registreret fartøj. Ved den seneste lovændring blev netop indført skærpede sanktioner ved gentagne overtrædelser inden for de sidste 5 år af reglerne for rekreativt fiskeri. Da mange personer har ens navne, vil det uden registrering på CPR-nr. i mange tilfælde være stort set umuligt med sikkerhed at finde ud af, om en person tidligere har overtrådt reglerne. Det tilsvarende hensyn gør sig gældende inden for det erhvervsmæssige fiskeri. Selvom registrering af fiskerifartøjer er knyttet til ejere, sker der ofte ejerskifte, hvilket kan medføre usikkerhed mht. at afdække en fiskers tidligere overtrædelser af fiskerilovgivningen. Den foreslåede bestemmelse skal også ses i sammenhæng med forslaget om skærpede straffe i gentagelsestilfælde ved overtrædelser i erhvervsmæssigt fiskeri, som nærmere er beskrevet ovenfor i afsnit 2.3.

Lovforslagets bestemmelse om, at personer skal oplyse CPR-nr. i forbindelse med ansøgninger efter fiskerilovgivningen samt ved køb af fisketegn, er begrundet med, at registrering af CPR-nr. vurderes nødvendig for at opnå det bedste grundlag for en senere kontrol af, om betingelser og krav for den udstedte tilladelse eller for aktiviteter i henhold til tilladelsen er iagttaget.

2.6. National observatørordning

Med forslaget indføres hjemmel til, at fødevarerministeren kan fastsætte regler om, at fartøjsførere under erhvervsmæssigt fiskeri uden compensation skal medtage observatører om bord med henblik på indsamling af data til videnskabeligt brug. Baggrunden er, at der vurderes at kunne være behov for, at ministeren kan foretage undersøgelse af forhold i dansk fiskeri også i situationer, hvor der ikke i EU-lovgivningen er hjemmel til at pålægge fiskerne at medtage observatører med henblik på indsamling af sådanne data. De indsamlede data forudses at kunne afdække sammenhænge, som kan indgå i den biologiske rådgivning i relation til den nationale regulering og til brug ved bidrag i forbindelse med udformningen af den fælles EU- fiskeripolitik.

3. Gældende ret

3.1. Habitatdirektivet

Lovforslaget gennemfører de bestemmelser i habitatdirektivet, som er relevante for fiskeri- og fiskeopdrætsområdet. Dermed lever Fødevareministeriet, i overensstemmelse med regeringens afgivne svar på EU-Kommissionens åbningsskrivelse, fuldt ud op til sine EU-retlige forpligtelser om implementering af habitatdirektivet.

Det fremgår af § 1 i lov om fiskeri og fiskeopdræt, jf. bekendtgørelse af fiskerilov nr. 372 af 26. april 2006, som senest ændret ved lov nr. 317 af 31. marts 2007 om fiskeri og fiskeopdræt, at loven har til formål gennem en forvaltning, der sikrer beskyttelse og ophjælpning af levende ressourcer i salt- og ferskvand samt beskyttelse af andet dyre- og planteliv, at sikre et bæredygtigt grundlag for erhvervsmæssigt fiskeri og dertil knyttede erhverv. Det er således allerede en del af grundlaget for det gældende regelsæt på fiske- og fiskeopdrætsområdet, at der gennem forvaltningen, herunder ved fastsættelse af regler i medfør af loven, skal tages hensyn til beskyttelse af det øvrige dyre- og planteliv.

Fødevareministeriet har konkret i det nuværende regelsæt mulighed for at iværksætte forvaltningsforanstaltninger, der har til formål at beskytte og bevare fiskebestande. I medfør af lov om fiskeri og fiskeopdræt, jf. lovbekendtgørelse nr. 372 af 26. april 2006, som senest ændret ved lov nr. 317 af 31. marts 2007 om fiskeri og fiskeopdræt, er der således fastsat bekendtgørelser om fredningstider, mindstemål og fredningsbælter.

Med lovforslaget suppleres bestemmelserne med en ny hjemmel til iværksættelse af forvaltningsforanstaltninger med henblik på udtrykkeligt at afspejle forpligtelsen i medfør af habitatdirektivet. Der er dog allerede, jf. ovenfor, mekanismer på plads til at varetage hensyn om beskyttelse og bevaring af fiskebestandene.

3.2. Hjemmel til at fastsætte betaling for fisketegn ved bekendtgørelse

De gældende regler for lyst- og fritidsfiskeri fremgår af §§ 54-61 (kapitel 11) i loven samt bekendtgørelse nr. 1336 af 15. december 2004 om rekreativt fiskeri i salt- og ferskvand samt redskabsfiskeri m.v. i ferskvand.

Lystfiskeri er fiskeri med fiskestang og andre lette håndredskaber. Fritidsfiskeri udøves med redskaber som f.eks. garn og ruser.

Som hovedregel skal alle, der udøver lyst- eller fritidsfiskeri, være i besiddelse af et gyldigt fisketegn. Dog kan personer under 18 år og personer, der har ret til at modtage folkepension, drive lystfiskeri uden fisketegn. Udøvelse af fritidsfiskeri kræver altid fisketegn og må kun udøves af personer, der er fyldt 12 år.

Bestemmelserne i fiskerilovgivningen med krav om fisketegn, når der udøves fritids- og lystfiskeri, blev indført i henholdsvis 1990 og 1993. Prisen for fritidsfisketegn har været uændret siden, og prisen for lystfisketegn har kun været ændret én gang. Midlerne fra salg af fisketegn betegnes fiskeplejemidler og anvendes ifølge loven til udsætning af fiskeyngel, forskning og andre foranstaltninger, der i øvrigt har betydning for reproduktion og vækst af fiskebestandene. Fiskeplejemidlerne anvendes således til formål, som medvirker til at opretholde de bedst mulige betingelser for udøvelse af rekreativt fiskeri.

Prisen for fritidsfisketegn er i dag 250 kr. for 12 måneder. Fritidsfisketegn giver også adgang til at drive lystfiskeri. Prisen for lystfisketegn er 125 kr. for 12 måneder, 90 kr. for en uge og 30 kr. for en dag efter, at den i 2004 blev forhøjet fra henholdsvis 100 kr., 75 kr. og 25 kr.

Lovforslagets bestemmelse om, at betaling for fisketegn skal fastsættes administrativt af fødevareministeren, betyder, at betalingen fremover vil blive fastsat ved bekendtgørelse. For at imødegå en fortsat udhuling af fiskeplejemidlerne er det hensigten, at det fremover skal være muligt at regulere betalingen af fisketegn i lyset af den almindelige prisudvikling, og at det bliver muligt at fastsætte en forhøjelse af beløbet på ca. 10 % med virkning fra 2009 på baggrund af den prisudvikling, der har fundet sted siden 2004.

3.3. Skærpelse af sanktioner for overtrædelser i forbindelse med erhvervsudøvelse

Forslaget om at indføre visse skærpelser af sanktionerne for overtrædelser af fiskerilovgivningen, der sker i forbindelse med udøvelse af erhverv, er begrundet med, at Fødevarerministeriet vurderer, at der ikke er en tilstrækkelig præventiv effekt forbundet med de bøder, der idømmes eller vedtages efter den gældende retspraksis.

Den foreslåede skærpelse af sanktionerne må tillige ses på baggrund af, at Folketinget i Folketingssamlingen 2006-2007 vedtog ændring af lov om fiskeri og fiskeopdræt, jf. lov nr. 317 af 31. marts 2007, som trådte i kraft den 1. juli 2007, og som betyder, at den vejledende minimumsbøde for overtrædelser, der begås i forbindelse med udøvelse af lyst- og fritidsfiskeri, er hævet fra 1.000 kr. til 2.500 kr.

Ifølge fast retspraksis, som blev etableret i begyndelsen af 1990'erne, idømmes ved en række typiske overtrædelser, f.eks. overfiskeri, fiskeri med ulovligt eller ulovligt anvendt redskab og fiskeri i strid med fiskestop, som udgangspunkt en bøde på 1/3 af værdien af den ulovlige fangst samt konfiskation af fangstværdi og af de redskaber, der har været anvendt ved det ulovlige fiskeri. Hvis fartøjsfører ikke er ejer eller medejer af fartøjet, er bøden 1/4 af værdien af den ulovlige fangst. Hvis den ulovlige fangst er selvangivet i logbogen, er bøden 1/10 af værdien af den ulovlige fangst.

Det overordnede formål med reglerne er at sikre et bæredygtigt fiskeri af hensyn til de fortsatte fiskerimuligheder, hvilket er i tråd med et andet vigtigt hensyn, nemlig at bevare bæredygtigheden i fiskebestandene. Overtrædelse af reglerne vil derfor kunne medføre indskrænkninger i fiskernes aktuelle og fremtidige fiskerimuligheder. Som erhvervsudøvere har såvel fiskere som opkøbere af fisk et særligt ansvar for at overholde de regler, der gælder for udøvelse af deres erhverv. Overtrædelser bør derfor sanktioneres således, at det ikke kan betale sig at overtræde reglerne.

Efter forslaget vil den vejledende minimumsbøde ved overtrædelser, der begås i forbindelse med udøvelse af erhverv, blive hævet til 5.000 kr. Forslaget skal ses i sammenhæng med, at den gældende minimumsbøde på 2.500 kr. har været gældende siden begyndelsen af 1990'erne. Hertil kommer, at grovheden af selve den handling, der ligger i at foretage et ulovligt fiskeri, ofte ikke vil være direkte proportional med værdien af den fangst, som det ulovlige fiskeri har resulteret i. F.eks. forekommer tilfælde, hvor der fiskes ulovligt med et redskab med maskemål, som er mindre end det tilladte, og hvor fartøjsføreren indstiller fiskeriet eller smider fangsten ud, når han opdager, at et fiskerikontrolskib er på vej. Når der således ikke er en fangst om bord, som stammer fra det ulovlige fiskeri, vil der efter den gældende retspraksis normalt blive idømt en bøde på 2.500 kr. En sådan bøde vurderes at være for lav og ikke egnet til at afspejle grovheden af den ulovlige handling, ligesom bøden ikke vurderes at have tilstrækkelig præventiv effekt.

Fødevarerministeriet lægger vægt på, at strafferetlige sanktioner ved overtrædelse af fiskerilovgivningen er så følelige, at de har en reel præventiv effekt med henblik på, at der fremover vil kunne konstateres en nedgang i antallet af overtrædelser – såvel blandt de, der udøver erhvervsfiskeri, som blandt de personer og virksomheder, som opkøber og omsætter fisk.

Visse overtrædelsestyper indikerer, at der normalt vil være tale om en planlagt overtrædelse, idet f.eks. redskaber med for små masker bevidst er anvendt for at opnå en større - men ulovlig - fangst. I en sådan situation vurderer Fødevarerministeriet, at det er nødvendigt med en forhøjelse af den vejledende minimumsbøde fra 2.500 kr. til 5.000 kr. for at opnå en tilstrækkelig præventiv effekt.

Det kan konstateres, at overtrædelser i en del tilfælde begås af personer, der tidligere har overtrådt fiskerilovgivningen. Der er ikke i dag en fast retspraksis for at idømme en forhøjet bøde i gentagelsestilfælde. Med henblik på at opnå, at der etableres en mere fast retspraksis på området foreslås, at bødeniveauet ved gentagne overtrædelser inden for 5 år forhøjes til det dobbelte af bødeniveauet ved førstegangsovertrædelser. En sådan vejledende regel vil være et supplement til de almindelige bestemmelser i straffelovens kapitel 10, hvorefter der ved strafudmålingen bl.a. skal tages hensyn til lovovertrædelsens grovhed og til oplysninger om gerningsmandens person.

3.4. Justering af reglerne for puljefiskeri

De gældende regler om puljefiskeri blev indført ved den seneste lovændring, jf. lov nr. 317 af 31. marts 2007. Loven træder i kraft den 1. januar 2008, hvilket betyder, at 2008 er det første år, hvor de nye rammer

for puljefiskeri gælder. De i loven fastlagte rammer for et puljefiskeri betyder for det første, at et puljefiskeri skal have en varighed på 13 måneder fra den 1. januar i et år til den 1. februar i det følgende år. I denne periode er udgangspunktet, at en deltager i puljefiskeriet ikke kan udtræde, og at nye deltagere ikke kan indtræde i et puljefiskeri. Endvidere skal et puljefiskeri være organiseret som et aktieselskab, et anpartsselskab, et interessentskab eller som en forening. Endelig skal deltagerne forpligte sig til at lade to års tildelinger af fangstrettigheder indgå i puljefiskeriet.

Selv om erfaringerne med den nye lov er begrænsede, vurderes det dog allerede nu, at der er behov for at indføre en bemyndigelse til fødevareministeren til at fastsætte regler om, at en fartøjsejer med sine fangstrettigheder kan indtræde i et puljefiskeri efter påbegyndelsen af den 13-måneders- periode, som tilladelsen er givet for.

Der er især tænkt på tilfælde, hvor en fartøjsejer, der deltager i puljefiskeriet, sælger sit fartøj og den nye ejer af fartøjet ønsker at indtræde i det pågældende puljefiskeri. Endvidere er tænkt på situationen, hvor en nyetableret fisker efter tilladelse fra Fødevareministeriet har modtaget eller lånt kvoteandele i henhold til regler om Ny Regulering af fiskeriet. Her vil der efter lovforslaget blive mulighed for, at ministeriet konkret kan tillade indtræden i et puljefiskeri midt i ”puljeåret”, det vil sige i løbet af den periode fra den 1. januar til den 1. februar i det følgende år, som tilladelsen er givet for.

En tilladelse vil dog forudsætte, at de øvrige deltagere i puljefiskeriet konkret kan samtykke i, at en nye deltager indtræder i puljefiskeriet, ligesom der skal foretages en opgørelse over rettigheder og forpligtelser pr. indtrædelsesdatoen i det nye puljefiskeri. Denne type vilkår er parallelle med vilkår, som i forvejen kan fastsættes efter loven.

Med den foreslåede bestemmelse sikres en øget fleksibilitet med hensyn til fiskeres mulighed for at indtræde i et igangværende puljefiskeri i visse situationer samtidig med, at de overordnede rammer og de hensyn, der skal varetages i et puljefiskeri, ikke tilsidesættes.

3.5. Pligt til at oplyse CPR-nr. i forbindelse med kontrol med overholdelse af loven samt ved ansøgninger efter loven

Efter den gældende lovgivning har Fødevareministeriet ikke hjemmel til at kræve CPR-nr. i forbindelse med kontrol i henhold til fiskerilovgivningen, ved ansøgninger efter loven eller ved køb af fisketegn. Det forekommer, at flere personer har ens navne, og at der sker adresseændring. Det betyder, at der ikke altid vil kunne gives en entydig identifikation af en person, der har overtrådt loven eller vilkår for en tilladelse m.v., hvis den pågældende ikke har pligt til at oplyse CPR-nr. i forbindelse med kontrol.

Pligt til at oplyse CPR-nr. kan få betydning i forbindelse med kontrol med overholdelse af fiskerilovgivningen, hvor bestemmelser eller retspraksis om mulighed for skærpede straffe i gentagelsestilfælde ikke altid vil kunne effektueres, hvis fiskerikontrolmyndigheden ikke har mulighed for præcist at afdække, om en person, der har overtrådt regler eller vilkår, tidligere har overtrådt fiskerilovgivningen.

Dette er baggrunden for, at Fødevareministeriet vurderer, at det af hensyn til en effektiv kontrol og retshåndhævelse er nødvendigt at få hjemmel til at kræve oplysning om samt registrere CPR-nr. ved køb af fisketegn samt i forbindelse med personers ansøgninger og kontrol efter fiskerilovgivningen. Forslaget skal endvidere ses i sammenhæng med, at der ved den i 2007 gennemførte ændring af loven, jf. lov nr. 317 af 31. marts 2007, blev indført mulighed for ved gentagne overtrædelser af reglerne for rekreativt fiskeri at idømme skærpet straf samt inddrage den pågældendes mulighed for at udøve rekreativt fiskeri i en periode på op til 1 år. Endelig skal forslaget ses i sammenhæng med, at der i dette lovforslag lægges op til, at bøden i tilfælde af overtrædelse i forbindelse med erhvervsmæssigt fiskeri bør kunne fordobles i tilfælde af gentagne overtrædelser.

3.6. Pligt til at medtage observatører

Lovforslagets bestemmelse om, at fødevareministeren kan fastsætte regler om, at en fartøjsfører under erhvervsmæssigt fiskeri har pligt til at medtage observatører med henblik på indsamling af data til videnskabeligt brug har til formål at give mulighed for at indsamle sådanne data til brug ved danske overvejelser om fiskeripolitikken. Ifølge Rådets forordning(EF) nr. 2371/2002 om en fælles fiskeripolitik skal en fartøjsfører

acceptere, at der kommer observatører om bord og samarbejde med dem, hvis der er vedtaget en observatørordning. En observatørordning er bl.a. fastsat i forordning 812/2004 om foranstaltninger vedrørende utilsigtede bifangster af hvaler. Den foreslåede bestemmelse vil udgøre en national pendant til reglerne i EU-forordningerne om observatørordninger. Ligesom EU-forordningerne på området vil den foreslåede bestemmelse alene give mulighed for at indsamle data til videnskabeligt brug.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, regioner og kommune

4.1. Ad implementering af habitatdirektivet

Det er forudsat, at staten afholder udgifterne forbundet med forvaltningen af bestemmelser i lovforslaget, som gennemfører habitatdirektivet på fiskeri- og fiskeopdrætsområdet.

4.2. Øvrige ændringer

Lovforslagets bestemmelser om indførelse af mulighed for dispensation til at indtræde i et puljefiskeri i løbet af ”puljeåret” vil betyde en begrænset forøgelse af de administrative udgifter for Fødevareministeriets behandling af dispensationsansøgninger. Merudgiften vil blive afholdt inden for Fødevareministeriets ramme.

I forbindelse med den foreslåede bestemmelse om at fødevareministeren fremover skal fastsætte prisen på fisketegn ved bekendtgørelse, er det forudsat, at prisen på fisketegn fra 2009 vil blive forhøjet med ca. 10 % som følge af den almindelige prisudvikling, forudsat at denne forhøjelse kan accepteres inden for skatte- og afgiftsstoppet. Dette vil betyde et merprovenu for staten på ca. 3 mio. kr. Provenuet ved salg af fisketegn skal efter § 61 i loven anvendes til udsætning af fisk, forskning, administration og information om fiskeplejen og om lystfisker- og fritidsfiskertegnsordningerne.

Lovforslagets bestemmelse om skærpet straf ved overtrædelser af fiskerilovens regler i forbindelse med udøvelse af erhverv forventes kun at få en begrænset betydning for statens indtægter. Det er imidlertid ikke muligt at vurdere, om skærpede sanktioner vil medføre en mindre stigning i bødeindtægterne – eller det modsatte – idet dette vil afhænge af, om og i bekræftende fald i hvilket omfang reglerne vil få den tilsigtede præventive effekt.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

5.1. Ad implementering af habitatdirektivet

Habitatdirektivets gennemførelse i lov om fiskeri- og fiskeopdræt kan få visse konsekvenser for erhvervslivet, navnlig i forbindelse med indførelsen af kravet om, at der skal foretages konsekvensvurderinger.

Vurderingen af, hvorvidt der skal gennemføres en konsekvensvurdering, samt selve udarbejdelsen af en sådan vurdering vedrørende den pågældende aktivitets påvirkninger på lokaliteten, forudsættes med lovforslaget at ligge hos Fødevareministeriet. Disse overvejelser og gennemførelser af konsekvensvurderinger vil ske i forbindelse med, at ministeriet behandler erhvervets ansøgninger om tilladelse til fiskeri m.v.

Det må antages, at i hvert fald i de tilfælde, hvor der søges om tilladelse til en fiskeriaktivitet inde i et internationalt naturbeskyttelsesområde, skal der gennemføres en vurdering med hensyn til påvirkningerne på området, inden tilladelsen kan udstedes. Herudover kan der efter omstændighederne også blive tale om at gennemføre en konsekvensvurdering af aktiviteter, der skal foregå uden for, men i nærheden, af et beskyttet område. Vurderingen af, hvorvidt der skal gennemføres en konsekvensvurdering, vil i begge ovennævnte tilfælde være relevant.

Konsekvensen for erhvervet af ovennævnte forventes at være en længere sagsbehandlingstid i forbindelse med behandlingen af ansøgningerne. Der kan derfor – afhængig af de konkrete forhold, som er relevante for de enkelte ansøgninger – blive tale om, at ansøgeren ikke kan få lov til at påbegynde udøvelsen af aktiviteten på det tidspunkt, han havde forventet. Ansøgeren vil derfor skulle indrette sig efter en forlænget sagsbehandlingstid og tilrettelægge sine forberedende handlinger såsom at rigge sit fartøj til m.v., således, at der indregnes tid til, at der kan gennemføres en konsekvensvurdering om nødvendigt. I de tilfælde, hvor der skal gen-

nemføres en vurdering af påvirkningerne, kan det – afhængig af konklusionerne – medføre, at tilladelsen enten ikke kan meddeles eller, at denne gives på særlige vilkår, der for ansøgeren resulterer i en indskrænkning i de fiskerimuligheder, som han ved sin ansøgning havde forudsat.

Der er med lovforslaget tale om nye regler og således ingen erfaring med udarbejdelsen af konsekvensvurderinger, herunder hvor lang tid det vil tage at gennemføre de enkelte vurderinger. Det forventes imidlertid, at omfanget af de enkelte vurderinger vil variere afhængig af den pågældende lokalitet og de bevaringsmål-sætninger, der konkret gælder i området.

Det må f.eks. antages, at der for nogle naturbeskyttelsesområder vil skulle gennemføres prøver, undersøgelser m.v., som er vanskelige at udføre grundet den geografiske placering eller vejrforholdene i øvrigt. Ligeledes kan det i forbindelse med en vurdering af påvirkningerne på lokaliteten være nødvendigt at udføre et prøvefiskeri i området af flere omgange strækkende sig over et antal uger. For andre lokaliteter vil det være tilstrækkeligt med færre undersøgelser, som kan gennemføres på kortere tid.

Kravet om gennemførelse af konsekvensvurdering ventes navnlig at få betydning for muslinge- og østers-erhvervet. Aktiviteterne forbundet med dette erhverv foregår i de kystnære områder, hvor der er udpeget et stort antal habitat- og fuglebeskyttelsesområder (Natura 2000-områder).

Det er vurderingen, at muslinge- og østersfiskeri i vidt omfang vil søges etableret uden for de internationale naturbeskyttelsesområder. Eftersom Fødevareministeriet er bekendt med placeringen af de internationale naturbeskyttelsesområder, vil ministeriet opfordre erhvervet til ikke at ansøge om tilladelse til aktiviteter inde i områderne, hvis andre områder i stedet kan benyttes.

Dette til trods må det dog forventes, at der i et vist omfang vil komme ansøgninger om tilladelse til aktiviteter, der vedrører de internationale naturbeskyttelsesområder, og hvor det derfor vil være relevant at overveje kravet om konsekvensvurderinger. Ligeledes kan det i medfør af lovforslaget blive nødvendigt at gennemføre vurderinger af påvirkninger på lokaliteten i forbindelse med ansøgning om fornyelse af tilladelser til f.eks. muslingeopdræt. Det følger således af en dom afsagt af EF-Domstolen i en sag om hjertemuslingefiskeri i Vadehavet, jf. sag C -127/02 – ”Muslingedommen”, at et projekt i habitatdirektivets forstand, udover eksisterende aktiviteter, også omfatter aktiviteter, som har været udøvet igennem en årrække, men som der hvert år gives fornyet tilladelse til. Fiskeridirektoratet meddeler typisk tilladelser for ét år af gangen. Det må derfor forventes, at et antal eksisterende aktiviteter, som foregår i eller i nærheden af internationale naturbeskyttelsesområder, vil være omfattet af lovforslaget og dermed konsekvensvurderingskravet.

Eventuelle yderligere konsekvenser vil afhænge af, om og i hvilket omfang der udpeges nye internationale naturbeskyttelsesområder i medfør af miljømålsloven.

De foreslåede bestemmelser vil ikke medføre, at fiskerierhvervet vil blive pålagt yderligere administrative byrder i forbindelse med udarbejdelse af ansøgninger. Den forventede længere sagsbehandlingstid i de tilfælde, hvor der skal gennemføres konsekvensvurderinger forud for afgørelser om, hvorvidt der kan gives tilladelse eller ej, vil de berørte ansøgere have mulighed for at afbøde ved at indsende ansøgning i god tid inden start på det ønskede fiskeri eller fiskeopdræt m.v.

5.2. Øvrige ændringer

Lovforslagets bestemmelse om øgede muligheder for dispensation til at indtræde i et puljefiskeri i løbet af ”puljeåret” vil have en vis positiv effekt for fiskerierhvervet, idet forslaget betyder øgede muligheder for erhvervet til at kunne etablere erhvervsøkonomisk gunstige løsninger. Det er ikke muligt at vurdere omfanget af den positive effekt for erhvervslivet.

Lovforslagets bestemmelse om hjemmel til at pålægge førere af fiskerfartøjer at medtage observatører på fangstrejser, vil medføre en meget begrænset byrde for fiskerierhvervet, idet en observatørs prøveudtagning kan medføre visse forsinkelser i arbejdsgange m.v. på et fiskerfartøj. Samtidig må det forudses, at fiskerierhvervet vil have nytte af dataindsamling som observatører vil foretage, idet der herved kan opnås det bedst mulige grundlag for regulering af fiskeriet m.v. Udgifter til observatørernes løn, kost og logi vil blive afholdt af det offentlige.

6. Miljømæssige konsekvenser

6.1. Ad implementering af habitatdirektivet

Lovforslaget indgår i indsatsen for at sikre en gunstig bevaringsstatus i de internationale naturbeskyttelsesområder i overensstemmelse med habitatdirektivet. Det vil medvirke til at sikre biodiversiteten og vil derfor have en positiv effekt på miljøet. Med ændringen af lov om fiskeri og fiskeopdræt vil der blive skabt hjemmel til at træffe passende foranstaltninger for at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne i de særlige bevaringsområder samt forstyrrelser af de arter, for hvilke områderne er udpeget, såfremt disse forstyrrelser har betydelige konsekvenser for direktivets målsætninger.

Desuden indføres der hjemmel til at gennemføre habitatdirektivets krav om konsekvensvurderinger ved at fastslå, at aktiviteter, omfattet af lov om fiskeri og fiskeopdræt, som i væsentlig grad kan påvirke det pågældende område, skal vurderes med hensyn til deres virkninger på lokaliteten under hensyn til de bevaringsmålsætninger, der gælder for det pågældende område.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

7.1. Ad implementering af habitatdirektivet

Lovforslaget indebærer ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7.2. Øvrige ændringer

De foreslåede bestemmelser om øgede muligheder for dispensation i forbindelse med indtræden i et puljefiskeri vil ikke have administrative konsekvenser for borgerne.

Den forventede forhøjelse af prisen for fisketegn på ca. 10 % - i forbindelse med forslaget om at prisen for fisketegn skal kunne fastsættes ved bekendtgørelse - vil betyde en marginal merudgift for de 300.000 borgere, der årligt udøver rekreativt fiskeri i Danmark. F.eks. forventes et årstegn til lystfiskeri at stige med 15 kr. til 140 kr. Dette modsvarer dog af en positiv effekt for de borgere, der udøver lyst- og fritidsfiskeri, idet forhøjelsen betyder øgede midler til udsætning af fiskeyngel m.v. til gavn for dette fiskeri.

Lovforslagets bestemmelse om pligt til at oplyse CPR-nr. til Fødevareministeriet ved ansøgning om tilladelse efter fiskeriloven, ved køb af fisketegn samt i forbindelse med kontrol vil medføre en mindre, begrænset byrde for de berørte borgere.

8. Forholdet til EU-retten

Med lovforslaget gennemføres dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (habitatdirektivet) (EF-Tidende 1992 nr. L 206, s. 7).

Som nævnt indledningsvis er formålet med lovforslaget at medvirke til implementering i dansk ret af habitatdirektivet.

9. Høring

Et udkast til lovforslaget har været sendt i høring hos følgende organisationer m.v.:

10. Skema over konsekvenserne

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter

Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Forøgede indtægter for staten ved salg af fisketegn på ca. 3 mio. kr., som efter loven skal anvendes til fiskepleje. Evt. mindre stigning i bødeprovenu.	Begrænsede udgifter for staten til administration af dispensationer vedr. puljefiskeri samt til aflønning mv. af observatører til dataindsamling ombord på fiskerfartøjer. Evt. et mindre fald i bødeprovenu. Mindre udgifter til aflønning mv. af observatører. Udgifter for staten i forbindelse med forvaltningen af de bestemmelser, der gennemfører habitatdirektivet, herunder udarbejdelse af konsekvensvurderinger.
Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen	Mindre forøgelse af de administrative byrder for staten i forbindelse med behandling af ansøgninger vedr. puljefiskeri og reglerne om habitat.
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forøgede muligheder for fleksibel adgang til puljefiskeri.	Begrænsede udgifter i forbindelse med pligten til at medtage observatører på fiskerfartøjer.
Miljømæssige konsekvenser	Lovforslaget medvirker til at sikre en gunstig bevaringsstatus i de internationale naturbeskyttelsesområder, jf. habitatdirektivet.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Med lovforslaget gennemfører dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (habitatdirektivet), (EFTidende 1992 nr. L 206, s. 7). Lovforslaget medvirker til implementering i dansk ret af habitatdirektivet. De øvrige foreslåede bestemmelser vedrører alene den del af fiskeriforvaltningen, der er underlagt national kompetence, og indeholder således ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at der i lovens titel i parentes indsættes ”fiskeriloven”, idet denne betegnelse i forvejen anvendes om loven om fiskeri og fiskeopdræt. Lovændringen betyder, at betegnelsen fiskeriloven kan anvendes overalt, hvor loven citeres.

Til nr. 2

I den foreslåede fodnote nr. 1 præciseres, at lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af direktivet om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, jf. Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 (*Habitatdirektivet*).

Til nr. 3

Til lovforslagets bestemmelse om definitioner indsættes en ny definition om *særligt bevaringsområde og arter, for hvilke området er udpeget*. Definitionen omfatter de områder og de dertil knyttede naturtyper og arter, som er af betydning for fællesskabet, og som derfor er udpeget som beskyttede i henhold til habitatdirektivet og derved omfattet af habitatdirektivets forvaltningsbestemmelser.

De beskyttede områder eller særlige bevaringsområder (EF-fuglebeskyttelsesområder, EF-habitatområder og Ramsarområder) udpeges af miljøministeren i henhold til miljømålslovens § 36, stk. 1, samt bekendtgørelse nr. 408 af 1. maj 2007 om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter.

Til nr. 4

Med de foreslåede ændringer præciseres, at lovens kapitel 3 og § 10 om administration af Det Europæiske Fællesskabs retsakter og af internationale aftaler på fiskeriets område også gælder inden for fiskeopdræt. Den foreslåede ændring medfører ikke indholdsmæssig ændring.

Ændringerne er en konsekvens af, at lovens titel ved den seneste lovændring blev ændret til »lov om fiskeri og fiskeopdræt«, jf. lov nr. 317 af 31. marts 2007.

Til nr. 5

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at lovens titel ved den seneste lovændring, jf. lov nr. 317 af 31. marts 2007, blev ændret fra lov om fiskeri til lov om fiskeri og fiskeopdræt.

Til nr. 6

Til kapitel 3 a

I lovforslaget indføres et nyt kapitel 3 a, som indeholder de bestemmelser, der skal implementere visse bestemmelser i habitatdirektivet vedrørende bevaring af naturtyper og levesteder for arter, som er relevante for fiskeri- og fiskeopdrætsområdet.

Til § 10 a

Den foreslåede bestemmelse i § 10 a gennemfører habitatdirektivets artikel 6, stk. 2, om medlemslandenes pligt til at træffe forebyggende og passende foranstaltninger for at undgå forringelser og forstyrrelser.

Ifølge forslaget til bestemmelsen forpligtes fødevarerministeren til at træffe passende foranstaltninger over for de nuværende og fremtidige aktiviteter, der er omfattet af loven, for at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne i internationale naturbeskyttelsesområder samt forstyrrelser af de arter, som lokaliteterne er udpeget for, hvis disse forstyrrelser har betydelige konsekvenser for habitatdirektivets målsætninger.

Ministerens er forpligtet til at træffe passende foranstaltninger, herunder stille de fornødne vilkår i fiskeritilladelser med henblik på at undgå forringelser af naturtyper og levesteder for arter og forstyrrelse af arterne. Det kan endvidere være nødvendigt at fastsætte vilkår for aktiviteter, der finder sted uden for et internationalt beskyttelsesområde, hvis aktiviteterne har konsekvenser for arterne og naturtyperne inde i det internationale naturbeskyttelsesområde.

Som led i handlepligten meddeler ministeren endvidere de nødvendige påbud eller forbud i relation til de igangværende fiskeriaktiviteter for at undgå forringelse af naturtyper og levesteder for arter i udpegede internationale naturbeskyttelsesområder og forstyrrelse af arterne, som lokaliteten er udpeget for.

På fiskeriets område, hvor der altid kræves forudgående tilladelse, vil vilkår om fornøden hensyntagen til det internationale beskyttelsesområdes integritet almindeligvis være tilknyttet selve fiskeritilladelsen, og handlepligten løftes ved, at ministeren påbyder tilladelsesindehaveren at overholde vilkårene. Overtrædes vilkårene kan tilladelsen af denne grund blive trukket tilbage, hvilket ligeledes udmønter handlepligten indeholdt i bestemmelsen.

Der er en klar forskel mellem tolerancegrænsen for henholdsvis forringelse af naturtyper og forstyrrelse af arter. Til forskel fra forringelse har forstyrrelser ikke nogen direkte indflydelse på et områdes fysiske betingelser. Forstyrrelser vedrører arterne og er ofte tidsbegrænsede (støj, lys, osv.). Forstyrrelser af arter skal endvidere ifølge direktivet være betydelige, hvilket vil sige, at forstyrrelser af en vis grad kan accepteres. En forstyrrelse anses kun for betydelig, hvis den har konsekvenser for bevaringsstatus. Det er imidlertid ikke nødvendigt at bevise, at betydelige forstyrrelser konkret vil indtræde – sandsynligheden herfor er tilstrækkelig for udbedrende foranstaltninger, hvilket netop er i overensstemmelse med forebyggelses- og forsigtighedsprincippet.

Med hensyn til forringelse er der ikke udtrykkeligt en sådan margin, men der er en nedre grænse for, hvad der kan anses for at være en forringelse. Ved forringelse forstås en fysisk forringelse af en naturtype, som kan vurderes direkte på grundlag af en række indikatorer, f.eks. mindskelse af naturtypens areal eller ændring af naturtypens særpræg. I vurderingen bør ligeledes indgå overvejelser om den tidsmæssige udstrækning. F.eks. kan et fiskeri med skraberedskab forårsage midlertidige ændringer af bundforholdene uden, at der nødvendigvis vil være tale om en forringelse af den pågældende naturtype. Hvad der skal betragtes som forstyrrelser eller forringelse afhænger af lokalitetens bevaringsmålsætninger.

Sigtet med habitatdirektivets artikel 6, stk. 2, er ikke at træffe generelle bevaringsforanstaltninger, men derimod at træffe målrettede foranstaltninger for at undgå forringelse af de naturtyper eller forstyrrelser af de arter, som ligger til grund for udpegningen af et internationalt naturbeskyttelsesområde. Bestemmelsen sigter mod muligheden for at træffe passende foranstaltninger over for aktiviteter, der er i gang, når en lokalitet bliver udpeget, eller efterfølgende er blevet tilladt i overensstemmelse med proceduren i habitatdirektivets artikel 6, stk. 3 og 4. Selvom en aktivitet er blevet tilladt i overensstemmelse med disse bestemmelser og dermed er tilpasset lokalitetens bevaringsmålsætninger, kan det ikke udelukkes, at en sådan aktivitet senere viser sig at kunne forårsage forringelse eller forstyrrelser, og i den situation pålægger bestemmelserne ministeren en handlepligt.

Der foregår i et vist omfang fiskeriaktiviteter i eller i nærheden af udpegede internationale naturbeskyttelsesområder. Det gælder især muslinge- og østersproduktion, som finder sted i de kystnære farvande og fjorde, hvor der er udpeget et stort antal habitat- og fuglebeskyttelsesområder. Bag forvaltningen af disse fiskerier gælder, som i anden fiskeriforvaltning, et hensyn om at sikre beskyttelse og op hjælpning af de levende ressourcer, der fiskes på, samt beskyttelse af andet dyre- og planteliv. Desuden er der udarbejdet betingelser, der sigter på, at f.eks. muslingefiskeri udøves tilstrækkeligt skånsomt i forhold til ressourcerne og det omgivende miljø. Kravet om licens i forbindelse med muslinge- og østersfiskeri giver endvidere mulighed for en begrænsning af indsatsen i et givet farvandsområde på baggrund af bl.a. oplysninger om bestandsforhold og ud fra natur- og miljøforhold samt andre interesser knyttet til vandområdernes udnyttelse. I licensen fastsættes særlige vilkår, der skal gælde for det pågældende fiskeri. Vilklårene for udøvelsen af fiskeriet tilpasses løbende den opdaterede viden om bestanden og de miljømæssige og biologiske forhold.

I forhold til fiskeriforvaltningen fremover vil de eksisterende aktiviteter blive vurderet i forbindelse med det igangværende arbejde med vand- og naturplanlægningen, som løber frem til udgangen af 2009, hvor de enkelte forvaltningsplaner for områderne skal ligge færdige. Processen vedrørende naturplanlægningen i Danmark er beskrevet i miljømålsloven. Det indgår i planlægningen, at der for de enkelte Natura 2000-områder skal udarbejdes en basisanalyse, der beskriver naturtilstanden og eventuelle barrierer mod at kunne opnå en gunstig bevaringsstatus. På baggrund af basisanalysen opstilles der mål for naturtilstanden i Natura 2000-områderne samt handleplaner til opfyldelsen af målene.

På denne måde vil eksisterende fiskeriaktiviteter indgå i den samlede naturplanlægning og vil herunder blive tilpasset de bevaringsmålsætninger, der skal gælde i de enkelte udpegede områder.

Det kan på den baggrund ikke udelukkes, at forvaltningsplanerne vil kunne medføre restriktioner i forhold til fiskeriaktiviteter i de enkelte områder, f.eks. trawlforbud.

Internationale naturbeskyttelsesområder udpeges af miljøministeren efter miljømålslovens § 36, stk. 1. Miljøministeren vil i forbindelse med nye udpegninger gennemføre en offentlig høring, og der vil være det fornødne samarbejde mellem Miljøministeriet og Fødevarerministeriet. Udpegnings af internationale naturbeskyttelsesområder indebærer ikke i sig selv nogen ændring af den retlige regulering af de aktiviteter på fiskeriets område, der foregår i nærheden af lokaliteten. Udpegnings forpligter derimod myndighederne til at forholde sig til igangværende og fremtidige aktiviteter i forhold til lokalitetens bevaringsmålsætninger.

Ligesom de forvaltningsplaner, som bliver vedtaget i forbindelse med vand- og naturplanlægningen, kan føre til indskrænkninger i eksisterende fiskerimuligheder, kan udpegninger af nye internationale naturbeskyttelsesområder føre til påbud om at tage fornødent hensyn til lokalitetens integritet, hvilket kan medføre en betydelig rådighedsindskrænkning eller ligefrem føre til et egentlig fiskeriforbud i området. Eventuelle ændringer i fiskerimuligheder, som vil skulle gennemføres med hjemmel i lov om fiskeri og fiskeopdræt, betragtes som en generel regulering, der i forhold til det udøvende fiskeri ikke vil være et indgreb af ekspropriativ karakter, jf. grundlovens § 73. Der er således tale om en erstatningsfri regulering til at foretage de som følge af EU-regulering nødvendige begrænsninger i råderetten til opfyldelse af habitatdirektivet.

Der er herved lagt vægt på, at reguleringen sker på baggrund af almene kriterier og ud fra generelle samfundsmæssige hensyn til sikring af en gunstig bevaringsstatus i de internationale naturbeskyttelsesområder, som vil medvirke til at sikre biodiversiteten. Desuden er indgrebet af begrænset intensitet, idet det ikke udelukker udøvelse af erhvervet, men blot fordre det henlagt til andre lokaliteter.

Til § 10 b, stk. 1

Bestemmelsen i § 10 b gennemfører habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, vedrørende kravet om at gennemføre konsekvensvurderinger af alle planer eller projekter, der ikke er direkte forbundet med eller nødvendige for lokalitetens forvaltning, men som kan påvirke lokaliteten væsentligt. Vurderes den planlagte aktivitet i den forbindelse at kunne skade områdets integritet, må tilladelse ikke gives – dog med forbehold for de undtagelsestilfælde, der følger af artikel 6, stk. 4.

Det følger af habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, 1. pkt., at alle projekter, der ikke er direkte forbundet med eller nødvendige for det pågældende internationale naturbeskyttelsesområdes bevaringsmæssige forvaltning (jf. artikel 6, stk. 1), skal vurderes med hensyn til deres virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne, hvis projektet skønnes at kunne påvirke en sådan lokalitet væsentligt. På baggrund af konklusionerne i denne vurdering kan tilladelse til projektet gives, hvis projektet ikke skader et internationalt naturbeskyttelsesområdes integritet. Der er ikke knyttet et væsentlighedskriterium til skadesbegrebet. En tilladelse forudsætter naturligvis, at øvrige relevante betingelser for tilladelse til projektet eller aktiviteten er opfyldt.

Ved skade på lokalitetens integritet forstås ikke enhver påvirkning af lokaliteten, men kun påvirkning af lokalitetens bevaringsmålsætninger. Når det skal afgøres, om en lokalitet påvirkes negativt, skal der derfor kun tages hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne. Det er f.eks. muligt, at et projekt vil skade lokaliteten i visuel henseende eller kun naturtyper og arter, som ikke er optaget i habitatdirektivets bilag I eller II om henholdsvis naturtyper og dyre- og plantearter af fællesskabsbetydning, hvis bevaring kræver udpegnings af særlige bevaringsområder. I sådanne tilfælde er virkningerne ikke at betragte som skadelige virkninger i henhold til artikel 6, stk. 3, 2. pkt., forudsat at den globale sammenhæng i Natura 2000 ikke påvirkes.

I forhold til bestemmelsens anvendelse på fiskeriets område har EF-Domstolen i september 2004 afgivet sit svar i en sag vedrørende fortolkningen af habitatdirektivets artikel 6, stk. 3. Sagen (C-127/02 - ”Muslingedommen”) vedrørte en præjudiciel forespørgsel fra en hollandsk domstol under en sag vedrørende tilladelse til mekanisk optagning af hjertemuslinger i et internationalt naturbeskyttelsesområde i Vadehavet.

Det følger af ”Muslingedommen”, at begreberne *plan* eller *projekt* udover nye aktiviteter også omfatter aktiviteter, som har været udøvet igennem mange år, men som der hvert år gives fornyet tilladelse til for en

begrænset periode. Den omstændighed, at en aktivitet har været udøvet periodisk igennem en årrække, er ikke i sig selv til hinder for, at aktiviteten ved hver ny anmodning kan opfattes som en særskilt plan eller projekt i direktivets forstand.

Kravet om at vurdere, hvorvidt der skal gennemføres konsekvensvurderinger, gælder således også for eksisterende aktiviteter, der ikke er direkte forbundet med eller nødvendige for lokalitetens forvaltning, hvortil der hvert år stilles krav om en fornyet tilladelse. Eftersom tilladelser til muslinge- og østersfiskeri gives for ét år ad gangen, kan det efter omstændighederne være påkrævet at gennemføre en konsekvensvurdering også for disse fiskerier. Vurderingen af, hvorvidt en konsekvensvurdering skal gennemføres, vil afhænge af, om de øvrige betingelser i artikel 6, stk. 3, er til stede. Det skal først fastslås, om ansøgningen vedrører et internationalt naturbeskyttelsesområde – fordi fiskeriaktiviteten planlægges at finde sted enten inde i det særlige bevaringsområde eller i nærheden af et sådant. Dernæst skal det vurderes, om fiskeriaktiviteten kan antages at påvirke det internationale naturbeskyttelsesområde væsentligt.

I modsætning til skadesbegrebet er der et væsentlighedskriterium forbundet med konsekvensvurderingskravet. Der kræves imidlertid ikke vished eller sikkerhed for en væsentlig påvirkning for, at kravet i artikel 6, stk. 3, finder anvendelse. Det er tilstrækkeligt, at der er en sandsynlighed eller risiko for en sådan påvirkning. Det betyder, at når en plan eller et projekt, der ikke er direkte forbundet med eller nødvendig for en lokalitets forvaltning, risikerer at skade bevaringsmålsætningen for lokaliteten, skal planen eller projektet anses for at kunne påvirke denne lokalitet væsentligt. Fortolkningen afspejler forsigtighedsprincippet, som EF-Domstolen har udtalt, at habitatdirektivet bør fortolkes i lyset af, jf. sagen C-117/02, Kommissionen mod Portugal.

Sandsynligheden for væsentlig påvirkning kan ikke blot skyldes planer eller projekter i et beskyttet område, men også uden for et sådant område. F.eks. kan et fiskeri med skrabe- eller trawlredskab have effekter på bundfaunaen, som kan have en afsmittende virkning ind i et nærliggende naturbeskyttelsesområde. På fiskeriets område afhænger det af flere omskiftelige faktorer, såsom vind- og strømforhold, temperatur og risiko for iltsvind, hvorvidt en aktivitet kan ventes væsentligt at påvirke et nærliggende internationalt beskyttelsesområde. Det må grundet ressourcens særlige kendetegn som flydende i hvert enkelt tilfælde bero på en konkret vurdering, hvor tæt på et internationalt naturbeskyttelsesområde, der kan udøves fiskeriaktiviteter, før end der bør foretages en konsekvensvurdering. Det er dog hensigten i alle de relevante tilfælde, hvor der ansøges om fiskeritilladelse eller tilladelse til f.eks. etablering af opdrætsanlæg i nærheden af et internationalt naturbeskyttelsesområde, at foretage en overvejelse af, hvorvidt konsekvensvurderingskravet er relevant.

Til § 10 b, stk. 2

Det følger af stk. 2 i den foreslåede bestemmelse, at konsekvensvurderingerne af fiskeriaktiviteter kan foretages på foranledning af fødevareministeren.

Det er hensigten, at ministeren i praksis vil kunne rekvirere eksperter uden for ministerområdet til at varetage den konkrete opgave med gennemførelsen af undersøgelser og afrapportering i forhold til virkninger for lokaliteten. Bestemmelsen går således ud på, at staten er ansvarlig for, at der foretages de fornødne konsekvensvurderinger og tilbyder at afholde udgifterne forbundet med gennemførelsen af konsekvensvurderingerne.

Vurderingen af de påvirkninger, som en fiskeriaktivitet kan have på det omkringliggende miljø, kan være særdeles omkostningstung, og Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri finder, at dette vil være en urimelig byrde at pålægge den enkelte fisker eller anlægshaver, som søger om tilladelse til en given aktivitet i området. Såfremt udgifterne forbundet med gennemførelsen af konsekvensvurderinger skulle påhvile fiskerierhvervet, ville der desuden opstå et problem om udgiftsfordeling på de enkelte aktører.

Problemstillingen kan illustreres ved den påregnelige situation, hvor to fiskere ansøger om tilladelse til omplantning af muslinger i et bestemt habitatområde, hvorefter de deles om udgifterne forbundet med miljøkonsekvensvurderingen, og forudsat at vurderingen er positiv, udstedes der to tilladelser. Efterfølgende ansøger yderligere to fiskere om tilladelse til den samme aktivitet i samme område. Idet der allerede er foretaget en konsekvensvurdering, kan de to tilladelser umiddelbart udstedes på den baggrund. Da fiskeritilladelserne ikke giver en eksklusiv ret til udnyttelse af ressourcerne i det pågældende område, vil de to sidstkom-

mende fiskere således drage fordel af, at de andre kom i forkøbet og betalte for konsekvensvurderingen. Det vurderes, at der ikke vil kunne udarbejdes en fordelingsnøgle, der vil kunne tage højde for denne u hensigtsmæssighed. Problemstillingen synes derfor også mest hensigtsmæssigt løst ved, at staten afholder udgifterne.

Et yderligere argument for, at staten bør påtage sig at betale for gennemførelsen af konsekvensvurderinger, er statens igangværende arbejde med vand- og naturplanlægningen. Dette arbejde, som gennemføres i henhold til miljømålsloven, løber frem til udgangen af 2009, hvor forvaltningsplaner for vand- og Natura 2000-områderne skal være vedtaget.

Det vurderes, at omkostninger forbundet med gennemførelsen af konsekvensvurderinger vil være væsentlig mindre efter, at planerne er vedtaget, idet planerne netop tager højde for de eksisterende aktiviteter, der pågår i de enkelte vand- og Natura 2000-områder. De færdige planer forventes således i høj grad allerede at indbefatte en stillingtagen for så vidt angår aktivitetens påvirkninger for lokalitetens bevaringsmålsætninger. Derved forventes, at der dels vil skulle gennemføres færre konsekvensvurderinger efter at planerne er vedtaget, dels at de vurderinger, som alligevel skal laves, vil kunne tage udgangspunkt i de oplysninger om lokaliteten, som allerede fremgår af den pågældende forvaltningsplan.

Idet udgiftsniveauet for konsekvensvurderingerne på denne måde forventes at blive væsentlig reduceret på baggrund af det arbejde på vand- og naturområdet, som forudsættes gennemført af staten efter en proces beskrevet i miljømålsloven, vurderes det som en urimelig byrde at påføre de enkelte fiskere nu at afholde ganske anseelige udgifter, som inden for en overskuelig periode vil blive væsentligt mindre.

Med bestemmelsens 2. punktum foreslås, at fødevarerministeren i de tilfælde, hvor en konsekvensvurdering er en nødvendig forudsætning for en tilladelse, ikke er forpligtiget til at foranledige, at vurderingen gennemføres på statens regning.

Bestemmelsen hjemler ikke en ret til i visse tilfælde at pålægge borgeren selv at udfærdige og bekoste en vurdering. Bestemmelsen skal forstås således, at ministeren kan afvise at gennemføre en konsekvensvurdering i forbindelse med en ansøgning om tilladelse til en fiskeriaktivitet, hvis det på forhånd vurderes, at aktiviteten enten vil være uforenelig med bevaringsmålsætningerne for det pågældende område, eller at den ansøgte aktivitet er uproportional i forhold til omkostningerne forbundet med miljøkonsekvensvurderingen.

Bestemmelsen skal sikre, at der ikke bruges ressourcer på gennemførelsen af en miljøkonsekvensvurdering i de tilfælde, hvor man på forhånd har vished for, at en sådan vurdering ikke kan resultere i en tilladelse. Der kan f.eks. tænkes situationer, hvor en ansøger ønsker at enten fiske eller etablere et opdrætsanlæg inde i eller i nærheden af et habitatområde, hvor der tidligere er gennemført vurderinger for andre mindre indgribende aktiviteter end i de ansøgte, og hvor der ikke er givet tilladelse. Eller der kan foreligge en ansøgning om en aktivitet eller et projekt i et område, hvor det ud fra bevaringsmålsætningerne umiddelbart kan fastslås, at aktiviteten vil være uforenelig med disse målsætninger, f.eks. fordi der er tale om et område med mange fouragerende fugle.

Bestemmelsen skal desuden tage højde for den situation, hvor der indgives en enkelt ansøgning om tilladelse til en fiskeriaktivitet i et habitatområde, og hvor der ikke forventes at være yderligere interesse fra erhvervets side – enten fordi ressourcen ikke skønnes særlig stor, eller fordi der er bedre fiskerimæssige muligheder i andre områder. I dette tilfælde vil udbyttet fra en tilladelse stå i misforhold til de statslige omkostninger, som vil være forbundet med gennemførelsen af en miljøkonsekvensvurdering. Der er behov for, at ministeren også i denne situation kan afvise at lade en sådan vurdering udføre.

Bestemmelsen i 2. pkt. skal ydermere være med til at fordre, at fiskerne og opdrætterne fortrinsvis søger om tilladelse i områder, der ikke er udpeget som internationale naturbeskyttelsesområder. Ved at give ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri mulighed for at afvise at gennemføre vurderinger i de nævnte situationer bidrager lovforslaget til at sikre, at der fra ansøgernes side tænkes i alternative fiskeriområder og placeringer for opdrætsanlæg, inden ansøgningen indgives. Dette er samtidig i tråd med den overordnede målsætning med habitatdirektivet om at beskytte habitatområderne og levestederne for de beskyttede arter og bevirker, at der kan tages fornødent hensyn til statens budgetter.

Den foreslåede bestemmelse i § 10 b, stk. 2, 3. pkt. medfører, at såfremt vurderingen ikke foretages af ministeren i medfør af de ovennævnte grunde, vil en eventuel vurdering, som er tilvejebragt af ansøgeren selv

dog indgå i grundlaget for ministerens afgørelse om, hvorvidt der kan meddeles tilladelse til den pågældende aktivitet. Såfremt ansøger selv vælger at få gennemført en konsekvensvurdering for egen regning, vil resultaterne derfra således indgå ved sagsbehandlingen af ansøgningen.

Til § 10 b, stk. 3

Bestemmelsen gennemfører den del af direktivets artikel 6, stk. 3, der vedrører muligheden for en høring af offentligheden. Der gives herved mulighed for, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan sende en vurdering af virkningerne for lokaliteten i høring hos offentligheden, myndigheder og organisationer, inden der træffes afgørelse om udstedelse af tilladelse efter loven. Høringen er ikke som udgangspunkt påkrævet, men i det øjeblik, at ministeren anser det som nødvendigt, skal høringen gennemføres.

Til § 10, stk. 4

Bestemmelsen gennemfører habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, 2. pkt., samt direktivets artikel 6, stk. 4, vedrørende betingelser for at give en tilladelse til en plan eller et projekt.

Ifølge nr. 1) må tilladelser efter loven eller regler fastsat efter loven som udgangspunkt kun gives, hvis aktiviteten ikke skader et internationalt naturbeskyttelsesområdes integritet. Spørgsmålet om, hvorvidt en aktivitet skader det pågældende områdes integritet, skal besvares på baggrund af konklusionerne fra vurderingen af virkningerne på lokaliteten, hvorved den kompetente myndighed har opnået vished for, at aktiviteten ikke har skadelige konsekvenser for den pågældende lokalitets integritet. Ifølge ”Muslingedommen”, jf. ovenfor under bemærkningerne til § 10 b, stk. 1, 1. pkt., foreligger der *vished* i habitatdirektivets forstand, når det ud fra et videnskabeligt synspunkt uden rimelig tvivl kan fastslås, at der ikke er sådanne virkninger, jf. dommens præmis 59. Hvis vurderingen viser, at fiskeriaktiviteten m.v. ikke skader naturbeskyttelsesområdets integritet, kan der umiddelbart gives tilladelse hertil under forudsætning af, at øvrige relevante betingelser herfor er opfyldt.

Udgangspunktet i bestemmelsens nr. 1) foreslås modificeret i nr. 2), som vedrører de tilfælde, hvor der på trods af at virkningerne på lokaliteten vurderes negativt, alligevel kan udstedes tilladelse. Det foreslås, at der må gives tilladelse, hvis væsentlige samfundsinteresser, herunder af social eller økonomisk art, gør det nødvendigt at gennemføre aktiviteten, fordi der ikke findes alternative løsninger. Det følger heraf, at i de tilfælde, hvor der foreligger en negativ vurdering af virkningerne på lokaliteten, kan en aktivitet alligevel tillades, hvis de øvrige betingelser er opfyldt. Det er ikke tilstrækkeligt, at sociale, økonomiske eller miljømæssige hensyn taler for en gennemførelse af aktiviteten eller projektet. Gennemførelsen på den omhandlede lokalitet skal være nødvendig for, at formålet kan nås. Hvis det ansøgte projekt kan gennemføres på en anden lokalitet, uden at afgørende ulemper (af f.eks. økonomisk karakter) hindrer dette, vil dette normalt indebære, at projektet må flyttes således, at det pågældende naturbeskyttelsesområde ikke forstyrres.

For lokaliteter med en prioriteret naturtype eller prioriterede arter gælder dog særlige begrænsninger, jf. § 10 c. Miljøministeriets Bekendtgørelse nr. 408 af 1. maj 2007 om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter (EF-fuglebeskyttelsesområder, EF-habitatområder og Ramsarområder) indeholder en fortegnelse over naturtyper og arter, hvor de prioriterede, dvs. særligt truede på europæisk plan, er markeret.

Til § 10 c

Bestemmelsen vedrører muligheden for at meddele tilladelse efter det foreslåede § 10 b, stk. 3 nr. 2, når der er tale om internationale beskyttelsesområder, som rummer særligt prioriterede naturtyper eller prioriterede arter. For disse lokaliteter er betingelserne for at kunne give tilladelse til projekter, som har en negativ indvirkning på området, strengere end i de øvrige tilfælde, jf. ovenfor under § 10 b, stk. 3, nr. 2).

Her kan der kun gives tilladelse, hvis det er nødvendigt af hensyn til menneskers sundhed, den offentlige sikkerhed, væsentlige gavnlige virkninger på miljøet eller andre væsentlige samfundsinteresser, som gør gennemførelsen bydende nødvendig.

Habitatdirektivets artikel 6, stk. 4, foreskriver, at der skal indhentes udtalelse fra EU-Kommissionen, såfremt der ønskes gennemført et projekt i en lokalitet med en prioriteret naturtype m.v., og dette sker med

henvisning til, at væsentlige samfundsinteresser gør gennemførelsen bydende nødvendig. Dette krav lovfæstes med forslaget til stk. 2. Der er tale om en høring af EU-Kommissionen og ikke et krav om godkendelse fra EU-Kommissionens side.

Det forventes ikke, at der på fiskeriets område i nogen nævneværdig grad vil blive anledning til anvendelse af bestemmelsen i § 10 b, stk. 3, nr. 2, eller § 10 c, stk. 1. Aktiviteter omfattet af lov om fiskeri og fiskeopdræt antages således i de fleste tilfælde at have begrænset samfundsmæssig betydning i habitatdirektivets kontekst.

Til § 10 d

Med bestemmelsen foreslås, at fødevareministeren skal fastsætte passende kompensationsforanstaltninger for at afbøde de negative virkninger for lokaliteten, som en tilladelse efter forslaget § 10 b, stk. 3, nr. 2, eller § 10 c, stk. 1, giver anledning til. Kompensationsforanstaltninger kan f.eks. være vilkår, som tilknyttes tilladelsen om særlige tiltag for at kompensere for de negative miljømæssige virkninger, f.eks. i form af påbud om genudlægning af undermålsmuslinger straks efter endt fiskeri.

Fastsættelse af passende kompensationsforanstaltninger vil bero på en konkret vurdering i de enkelte tilfælde og vil ske inden for rammerne af proportionalitetsprincippet. Foranstaltninger betales af ansøgeren, og disse skal af ministeren indberettes til EU-Kommissionen. En sådan indberetningspligt fremgår af artikel 6, stk. 4, i habitatdirektivet.

Som anført ovenfor under § 10 c, forventes pligten til fastsættelse af passende kompensationsforanstaltninger ikke at få stor betydning på fiskeriets område, idet der ikke ventes mange tilfælde, hvor tilladelser vil kunne meddeles på trods af en negativ vurdering i forhold til påvirkningerne af lokaliteten.

Til § 10 e

Den foreslåede bestemmelse bemyndiger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til at fastsætte nærmere regler til udmøntning af bestemmelserne i forslaget §§ 10 b – 10 d. Der gives herunder mulighed for at fastsætte regler for indhold og omfang af vurderingen af projekter efter forslaget § 10 b, stk. 1, og for at fastsætte særlige regler for meddelelse af tilladelse af de aktiviteter, som er omfattet af § 10 b. De eksisterende regler om f.eks. regulering af muslingefiskeriet indeholder bestemmelser om tilladelser og herunder om, hvilke betingelser der skal være opfyldt, før der kan gives tilladelse. Der kan være behov for at supplere disse bestemmelser med regler, der beskriver proceduren m.v. for sagsbehandlingen, og for ansøgninger om aktiviteter, der er omfattet af kravet om konsekvensvurderinger.

Bestemmelsen giver tillige mulighed for at fastsætte regler om underretning og høring af offentligheden samt de berørte myndigheder og organisationer vedrørende konsekvensvurderinger efter forslaget § 10 b, stk. 1.

Der foreslås mulighed for at fastsætte nærmere regler, hvorefter der i tilknytning til selve tilladelsen kan stilles særlige vilkår om udøvelsen af fiskeriaktiviteten i det pågældende område. Det forudsættes, at der primært vil være tale om vilkår, som man under tilvejebringelsen af konsekvensvurderingen har fundet relevante i forhold til bevaringsmålsætninger for området med henblik på efterlevelse af habitatdirektivet. Det kan f.eks. være relevant at stille vilkår om, at der ikke fiskes i en nærmere angivet periode, hvor der er ynglende fugle, som er omfattet af områdets udpegningsgrundlag. Bestemmelsen giver mulighed for at fastsætte regler om passende kompensationsforanstaltninger, jf. ovenfor under § 10 d.

Endvidere kan der efter bestemmelsen fastsættes nærmere regler om meddelelse af påbud i forbindelse med målrettede foranstaltninger for at undgå forringelse af de naturtyper eller forstyrrelser af de arter, som ligger til grund for udpegningen af et internationalt naturbeskyttelsesområde, jf. ovenfor under § 10 a.

Til 10 f

Den foreslåede bestemmelse giver fødevareministeren mulighed for at beslutte, at der skal indhentes en udtalelse fra Miljøministeriet vedrørende miljø- eller naturbeskyttelsesforhold, forinden der træffes afgørelse efter forslaget §§ 10 a – 10 c. Muligheden for at indhente en udtalelse fra Miljøministeriet kan være med til at sikre en ensartet fortolkning af hensynene i habitatdirektivet i forbindelse med sagsbehandlingen af de

projekter eller aktiviteter, der søges gennemført. Herudover kan en sådan udtalelse sikre, at al den aktuelle sagkundskab vedrørende den pågældende lokalitet er tilvejebragt, således at afgørelsen bliver truffet på et så fuldstændigt grundlag som muligt.

§ 10 g

Den foreslåede bestemmelse gennemfører habitatdirektivets artikel 14, der fastslår en pligt for medlemsstaterne til at træffe de foranstaltninger, som på baggrund af overvågningen af naturtypernes og arternes bevaringsstatus, er nødvendige for at sikre, at indsamling i naturen af visse dyre- og plantearter og udnyttelsen heraf er forenelig med hensynet til at bevare disse arter. De dyre- og plantearter, hvis indsamling og udnyttelse kan gøres til genstand for forvaltningsbestemmelser, er opregnet i et særskilt bilag til direktivet - bilag V. På listen indgår tillige fiskearter, og det er disse som ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri vil være forpligtet til at iværksætte de nødvendige bevaringsforanstaltninger for. Direktivets bilag V vil i sin helhed blive opført i et bilag 2 til lovforslaget.

Forpligtelsen til at foretage overvågning fremgår af habitatdirektivets artikel 11 og gennemføres i Miljøministeriets lovgivning. Miljøministeriet har det overordnede ansvar for overvågningen efter artikel 11, som omfatter en overvågning af bevaringsstatus for alle naturtyper samt vilde dyr og planer af betydning for fællesskabet. Det forventes i den forbindelse, at Miljøministeriet vil have en koordinerende rolle i forhold til de øvrige myndigheder ved på baggrund af overvågningen at gøre de pågældende myndigheder opmærksomme på, at der kan være behov for at iværksætte foranstaltninger til sikring af bevaringsstatus for de pågældende naturtyper og arter.

I praksis vil overvågningen bestå i indsamling af information vedrørende de pågældende arter og naturtyper fra eksterne institutioner såsom Danmarks Miljøundersøgelser og Institut for Akvatiske Ressourcer (tidligere Danmarks Fiskeriundersøgelser). Denne information tilgår i vidt omfang allerede henholdsvis Miljøministeriet og Fødevarerministeriet. I det omfang, der er behov for at udbygge overvågningen med henblik på at efterleve habitatdirektivet, medfører dette ikke en forpligtelse for Fødevarerministeriet til at iværksætte nye overvågningstiltag.

Fødevarerministeriet har allerede i det nuværende regelsæt mulighed for at iværksætte tiltag med det formål at beskytte og bevare fiskebestande. Hjemlen hertil fremgår af §§ 30 og 31 i lov om fiskeri og fiskeopdræt, jf. bekendtgørelse af fiskerilov nr. 372 af 26. april 2006, som senest ændret ved lov nr. 317 af 31. marts 2007. I medfør af disse bestemmelser er der således ved bekendtgørelser fastsat regler om fredningstider, mindstemål og fredningsbælter. I forhold til laks, der er opregnet i bilag V til habitatdirektivet, er der fastsat regler om mindstemål.

Der er således i den eksisterende lovgivning allerede mekanismer, som varetager hensynet til beskyttelse og bevaring af visse fiskebestande. Med lovforslaget indsættes der ny hjemmel til iværksættelse af forvaltningsforanstaltninger med henblik på udtrykkeligt at afspejle forpligtelsen i medfør af habitatdirektivet.

Til nr. 7

Efter forslaget ændres den gældende kapiteloverskrift i lovens kapitel 7, afsnit B, fra: ”B. Fiskeritilladelser (licens)” til ”B. Fiskeritilladelser (licens) og puljefiskeri”. Med ændringen afspejles, at afsnittet i loven nu indeholder en række bestemmelser om puljefiskeri. Ændringen har ikke indholdsmæssig betydning.

Til nr. 8

Efter den foreslåede bestemmelse kan fødevarerministeren fastsætte regler om, at der kan gives tilladelse til, at en fartøjsejer kan indtræde i et puljefiskeri i løbet af den periode, tilladelsen til et puljefiskeri er givet for, dvs. fra den 1. januar i et år til den 1. februar i det følgende år.

Det er hensigten, at bemyndigelsen især skal anvendes til at give mulighed for en sådan indtræden i et puljefiskeri i forbindelse med, at en fartøjsejer, som er med i puljefiskeriet, sælger sit fartøj. I en sådan situation vil den nye ejer kunne ønske at indtræde i puljefiskeriet med det købte fartøj, som også tidligere har været omfattet af fartøjet. Endvidere er det hensigten, at der skal være mulighed for, at en nyetableret fisker, som

har fået en særlig tilladelse til at erhverve eller låne kvoteandele efter reglerne herom i reguleringsbekendtgørelsen, skal kunne få en tilladelse til at indtræde i et puljefiskeri.

I begge tilfælde er det efter forslaget en forudsætning for, at der kan meddeles tilladelse til indtræden i et puljefiskeri i løbet af ”puljeåret”, at alle de øvrige deltagere i puljefiskeriet giver samtykke til, at den nye deltager indtræder i puljefiskeriet. Det er tillige en forudsætning, at der pr. indtrædelsesdatoen foretages en opgørelse over rettigheder og forpligtelser i det puljefiskeri, der ansøges om indtræden i, som kan godkendes af ministeren. Herved sikres, at en ny deltager i puljefiskeriet kan have fuldstændig klarhed over de rettigheder og pligter, som følger med indtræden i det pågældende puljefiskeri. Det betyder, at det blandt andet vil være klart, i hvilket omfang de til puljefiskeriet knyttede fangstrettigheder er opfisket.

Til nr. 9

Efter § 54 i loven skal alle, der udøver lyst- eller fritidsfiskeri, have gyldigt fisketegn; dog er personer under 18 år og personer, der har ret til at oppebære folkepension, undtaget fra kravet om lystfiskertegn. Lystfiskeri er fiskeri med stang eller andre lette håndredskaber. Fritidsfiskeri udøves med redskaber som garn og ruser.

Der er desuden undtagelser fra kravet om fisketegn i § 55 i lov om fiskeri og fiskeopdræt samt enkelte andre undtagelser i bekendtgørelse nr. 1336 af 15. december 2004 om rekreativt fiskeri i salt- og ferskvand samt redskabsfiskeri m.v. i ferskvand, jf. ovenfor under punkt 2.2. Efter § 56 i loven er prisen for lystfiskertegn 125 kr. for 12 måneder, 90 kr. for en uge og 30 kr. for en dag. Fritidsfiskertegn udstedes kun for 12 måneder og koster 250 kr. Fritidsfiskertegn giver også adgang til lystfiskeri.

Med lovforslaget ændres ikke ved de perioder, som fisketegn kan udstedes for.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at prisen for fisketegn fremover vil blive fastsat ved bekendtgørelse og ikke som i dag i selve loven. Formålet med ændringen er at give mulighed for, at prisen fremover kan reguleres, bl.a. på baggrund af den almindelige pris- og lønudvikling.

Det er hensigten, at betalingen for fisketegn med hjemmel i den foreslåede bestemmelse fremover vil blive fastsat ved bekendtgørelse, første gang med virkning fra den 1. januar 2009. Det forventes, at der da vil blive fastsat en mindre forhøjelse på ca. 10 % for udstedelse af fisketegn. Det betyder, et årskort til fritidsfiskeri forventes at stige fra 250 kr. til 275 kr., medens et lystfiskertegn for 12 måneder forventes at stige fra 125 kr. til 140 kr., et ugekort fra 90 kr. til 100 kr. og et dagskort fra 30 kr. til 40 kr.

Til nr. 10

Den foreslåede ophævelse af bestemmelsen er en følge af den foreslåede affattelse af § 56, hvorefter prisen for fisketegn fremover skal kunne fastsættes ved bekendtgørelse.

§ 57 i loven, hvorefter ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan ændre prisen for lyst- og fritidsfiskertegn under hensyn til de med ordningen forbundne administrationsomkostninger, vurderes derfor overflødig.

Til nr. 11

Med den foreslåede ændring præciseres det, at fiskeri kun må udøves af den person, til hvem fisketegnet er udstedt. Ændringen har ikke indholdsmæssig betydning.

Til nr. 12

Den foreslåede ophævelse af § 59 i loven om ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeris adgang til at fastsætte nærmere regler for indbetaling af beløb for lyst- og fritidsfiskertegn er en følge af, at bestemmelsen foreslås flyttet til § 56 som nyt stk. 3 i den foreslåede affattelse af § 56, hvor bestemmelsen indholdsmæssigt vurderes at passe bedre, jf. bemærkningerne til nr. 9.

Til nr. 13

I den foreslåede ændrede udformning af bestemmelsen anvendes betegnelsen »afgift«, således at det er klart, at den betaling, som opkræves af personer, som driver lyst- eller fritidsfiskeri uden at være i besiddelse af gyldigt fisketegn og legitimation, er en afgift. Ændringen har ikke indholdsmæssig betydning.

Til nr. 14

Den foreslåede bestemmelse giver mulighed for, at fødevareministeren kan fastsætte regler om, at en fartøjsfører under erhvervsmæssigt fiskeri skal medtage observatører om bord med henblik på indsamling af data om fiskeriet til videnskabeligt brug.

Det er hensigten, at der med hjemmel i den foreslåede bestemmelse vil blive udstedt bekendtgørelse om pligt til at medtage observatører i et nærmere angivet fiskeri i situationer, hvor der ikke efter EU- forordninger er pligt til at gennemføre observatørordninger med henblik på indsamling af videnskabelige data, men hvor ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri vurderer, at der af hensyn til dansk fiskeri er et særligt behov for at indsamle data i danske farvande.

Formålet med en sådan indsamling af data vil være at skaffe det bedst mulige datagrundlag for en videnskabelig vurdering af udvikling og sammenhænge inden for visse fiskerier.

Det vurderes, at der vil være tale om relativt begrænsede udgifter og byrder for erhvervsfiskerne. Hertil kommer, at krav om at medtage observatør på en fangstrejse alene vil blive fastsat for at få den bedst mulige indsigt i fiskeribestændenes udvikling - hvilket vil være til gavn for det samlede danske fiskerierhverv.

Til nr. 15

Efter forslaget vil fødevareministerens kontrolmyndighed på fiskeriområdet i forbindelse med kontrol af overholdelse af loven og regler og vilkår, udstedt efter loven, have krav på, at en person, der er omfattet af kontrollen, oplyser sit CPR-nr. Den foreslåede bestemmelse omfatter enhver kontrol med overholdelse af bestemmelser i loven, regler udstedt i henhold til loven samt med EU- retsakter og regler udstedt i henhold til sådanne retsakter.

Forslaget må især ses i sammenhæng med de ved lov nr. 317 af 31. marts 2007 indførte vejledende skærpede sanktioner ved udøvelse af lyst- og fritidsfiskeri, hvorefter der i tilfælde af gentagne overtrædelser inden for 5 år kan iværksættes skærpede sanktioner i form af frakendelse af retten til at udøve lyst- og fritidsfiskeri i en periode på op til 1 år. Håndhævelse heraf kræver, at der etableres et system med registrering af personer, der har overtrådt reglerne, således at fiskerimyndighederne entydigt kan konstatere, om en person tidligere har overtrådt reglerne.

Da der kan forekomme bopælsskift inden for en 5 års periode, og da det ikke sjældent forekommer, at personer har ens navne, er det nødvendigt at kunne få oplysning om en persons CPR- nr. i tilfælde af, at den pågældende overtræder reglerne for lyst- og fritidsfiskeri.

Kun CPR-nr. giver grundlag for at etablere en entydig registrering af personer, der har begået sådanne overtrædelser. Oplysning om en eventuel tidligere overtrædelse vil da kunne indgå i en påtalebegæring, der sendes til politiet. Det vil da være op til politi, anklagemyndighed og domstole at vurdere den pågældende sag.

Den foreslåede bestemmelse omfatter også overtrædelser, der er begået i forbindelse med udøvelse af erhverv. Også ved sådanne overtrædelser er der behov for en entydig registrering, ikke mindst af hensyn til at kunne iværksætte skærpede sanktioner i tilfælde af gentagne overtrædelser. I dette lovforslag foreslås endvidere, at der fremover skal kunne udmåles en forhøjet bøde ved andengangsovertrædelser inden for 5 år, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 17.

Det foreslås endvidere, at en person skal oplyse sit CPR-nr. i forbindelse med alle typer af ansøgninger i henhold til loven, regler udstedt i henhold hertil samt i forbindelse med EU- retsakter og regler udstedt i henhold hertil. Den foreslåede bestemmelse betyder bl.a., at CPR-nr. skal oplyses ved ansøgning om registrering

som erhvervs- eller bierhvervsfisker, og at personer, der ejer aktier eller anpartar i erhvervsfiskerselskaber, som ansøger om at blive registreret som berettiget til at drive erhvervsmæssigt fiskeri, skal oplyse CPR-nr.

Det foreslås tillige, at ministeren kan fastsætte regler om, at en person, der køber fisketegn, skal oplyse sit CPR-nr. i forbindelse med købet. Dette forudses f.eks. at kunne ske i forbindelse med køb af fisketegn over internettet. Ved affattelse af reglerne vil der bl.a. blive taget højde for, at udlændinge, der driver lystfiskeri i Danmark, ikke har CPR-nr. og derfor ikke kan afkræves oplysning herom.

Begrundelsen for de foreslåede bestemmelser om oplysning af CPR-nr. er i alle tilfælde behovet for at kunne etablere en helt entydig registrering af ansøgninger og aktiviteter på fiskeriområdet. Det forekommer, at personer har ens navne, og at en persons adresse ændrer sig over årene. En helt entydig registrering af en person kan derfor kun ske på grundlag af CPR-nr. Fiskerimyndighederne registrerer også i dag i vidt omfang CPR-nr. i forbindelse med ansøgninger efter loven. Oplysning om CPR-nr. gives i dag dels på frivillig basis dels ved, at myndighederne har adgang til CPR-registret.

Med den foreslåede bestemmelse sikres en klar hjemmel til at kræve CPR-nr. med henblik på forbedring af fiskerimyndighedernes grundlag for administration af regler på fiskeriområdet.

Til nr. 16

Den foreslåede bestemmelse betyder, at overtrædelse af pligten til at oplyse CPR-nr. i forbindelse med kontrol kan straffes med bøde.

Til nr. 17

Det foreslås, at der skal kunne idømmes en forhøjet bøde ved overtrædelser af fiskerilovgivningen, dvs. fiskeriloven, bekendtgørelser udstedt i henhold til loven samt EU-regler, der begås i forbindelse med udøvelse af erhverv.

Det foreslås, at den vejledende minimumsbøde ved overtrædelser forhøjes fra 2.500 kr. til 5.000 kr. Endvidere foreslås, at der kan udmåles en forhøjet bøde ved andengangsovertrædelser inden for 5 år, således at bøden fastsættes til det dobbelte af bøden ved førstegangsovertrædelser.

Forslaget må ses i sammenhæng med, at der ved den seneste ændring af lov om fiskeri og fiskeopdræt, jf. lov nr. 317 af 31. marts 2007, blev gennemført forhøjelse af den vejledende minimumsbøde fra 1.000 kr. til 2.500 kr. ved overtrædelse i forbindelse med lyst- og fritidsfiskeri.

Det er vurderingen, at der på flere områder ikke er knyttet tilstrækkelig præventiv effekt til de strafferetlige eller administrative sanktioner, der i dag kan idømmes eller pålægges som følge af overtrædelse af fiskerilovgivningen. Dette vurderes at kunne udledes af, at der gennem en årrække har kunnet konstateres et stort set uændret antal overtrædelser af fiskerilovgivningen.

Fiskerilovgivningen indeholder en lang række regler - såvel nationale som EU-regler - som skal overholdes ved erhvervsmæssigt fiskeri og ved omsætning af fisk. Reglerne har til formål at sikre overholdelse af de tilladte fangstmængder af fisk i de forskellige farvande, herunder at beskytte bestandene af fisk mod overfiskeri. Det betyder, at der forekommer en lang række overtrædelsestyper og kombinationer heraf.

Sanktionsniveauet for flere typer af ulovligt fiskeri følger en relativ fast retspraksis, som har været fastlagt i landsrets- og højesteretsdomme siden begyndelsen af 1990'erne. Det drejer sig om klassisk ulovligt fiskeri, dvs. overfiskeri, fiskeri med ulovligt redskab, fiskeri af fangst, hvor mindstemål ikke er overholdt, hvor udgangspunktet er, at der idømmes en bøde på 1/3 af værdien af den ulovlige fangst, dog mindst 2.500 kr. Hvis fartøjsføreren ikke er ejer eller medejer af fartøjet udgør bøden ¼ af værdien af den ulovlige fangst. Hvis den ulovlige fangst er opgivet i logbogen, udgør bøden 1/10 af værdien af den ulovlige fangst.

Endvidere vil der generelt i sager om ulovligt fiskeri normalt blive idømt konfiskation af fangstredskaber, der har været anvendt ved det ulovlige fiskeri.

I princippet er der tale om en sanktionsmodel, som i mange tilfælde medfører en samlet sanktion, hvor den konkrete overtrædelse ikke betaler sig, idet udbyttet herved konfiskeres. Samtidig fastsættes en bøde, der ofte vil være proportional med overtrædelsens grovhed.

Dog vil overtrædelsens grovhed ikke altid være afspejlet i værdien af den ulovlige fangst. F.eks. vil en fartøjsfører ved fiskerikontrol til søs ofte stoppe et overfiskeri eller smide en ulovlig fangst over bord, når et fiskerikontrolskib nærmer sig. Også ved fiskeri, hvor der anvendes et fangstredskab med for små masker, vil det til en vis grad være tilfældigt, hvor stor fangstværdien har været på det konkrete tidspunkt, hvor fiskerikontrollen opdager ulovligheden.

Derfor bør der ved strafudmålingen i højere grad lægges vægt på overtrædelsens grovhed, herunder at et fiskeri har været nøje planlagt med det formål at skaffe sig et udbytte i kraft af ulovlige metoder og uanset det konkrete udbytte i forbindelse med overtrædelsen. Hertil kommer, at ulovligt fiskeri, f.eks. med for små masker, kan medføre ødelæggelse af fiskebestandene - til skade for fiskeriets samlede fiskemuligheder og for havmiljøet.

Det er derfor vigtigt, at minimumsbøden, hvis størrelse ikke er afhængig af det konkrete udbytte af det ulovlige fiskeri, har en sådan størrelse, at den kan få en præventiv effekt og dermed være med til at forhindre fremtidige overtrædelser.

Dette er baggrunden for forslaget om, at den vejledende minimumsbøde ved overtrædelser af fiskerilovgivningen, der begås i forbindelse med udøvelse af erhverv, hæves fra 2.500 kr. til 5.000 kr.

Endvidere foreslås, at den vejledende minimumsbøde ved andengangsovertrædelser inden for 5 år fastsættes til 10.000 kr. Udmåling af bødestraf sker generelt i overensstemmelse med straffelovens kapitel 10, hvorefter det i praksis kan tillægges betydning ved vurdering af overtrædelsens grovhed, at den pågældende tidligere har overtrådt fiskerilovgivningen.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2008.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om fiskeri og fiskeopdræt, jf. lovbekendtgørelse nr. 372 af 26. april 2006, som ændret ved § 1 i lov nr. 536 af 24. juni 2005, § 66 i lov nr. 538 af 8. juni 2006 og lov nr. 317 af 31. marts 2007, foretages følgende ændringer:

1. I lovens *titel* indsættes efter »fiskeopdræt«: »(fiskeriloven)«.

2. Som fodnote til lovens *titel* indsættes:

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (Habitatdirektivet), EF-Tidende 1992 nr. L 206, side 7, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 af 29. september 2003, EU-tidende 2003 nr. L 284, side 1.«

§ 3. I denne lov forstås ved:

- 1) ---
- 2) ---
- 3) ---
- 4) ---
- 5) ---
- 6) ---

3. I § 3 indsættes efter nr. 6 som nyt nummer:

»7) Særligt bevaringsområde og arter for hvilke et område er udpeget: Område og dertil knyttede arter, som skal beskyttes ifølge regler fastsat af miljøministeren i henhold til Rådets direktiv nr. 43 af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (Habitatdirektivet).«

Kapitel 3

*Administration af Det Europæiske
Fællesskabs retsakter og af
internationale aftaler på fiskeriets
område*

§ 10. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelser med henblik på opfyldelse af Det Europæiske Fællesskabs direktiver og beslutninger på fiskeriets område. Ministeren kan endvidere fastsætte de regler og iværksætte de foranstaltninger, der er nødvendige til opfyldelse af Det Europæiske Fællesskabs forordninger på fiskeriets område.

Stk. 2. ---

Stk. 3. ---

Stk. 4. For så vidt angår EF-retsakter på fiskeriets område, som hører under andre ministres ressort, udøves beføjelserne efter stk. 1 og 2 af den pågældende minister.

§ 10. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelser med henblik på opfyldelse af Det Europæiske Fællesskabs direktiver og beslutninger på fiskeriets område. Ministeren kan endvidere fastsætte de regler og iværksætte de foranstaltninger, der er nødvendige til opfyldelse af Det Europæiske Fællesskabs forordninger på fiskeriets område.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Ministeren kan endvidere fastsætte regler, der er nødvendige for opfyldelse af internationale traktater og konventioner vedrørende fiskeriforhold, der er indgået før tiltrædelsen af Det Europæiske Fællesskab, og som fortsat er gældende.

4. I overskriften til Kapitel 3 og i § 10, stk. 1 og 4, ændres »på fiskeriets område« fire steder til: »inden for fiskeri og fiskeopdræt«.

5. I § 10, stk. 3, ændres »fiskeriforhold« til: »fiskeri- og fiskeopdrætsforhold«.

6. Efter § 10 indsættes som nyt kapitel:

»Kapitel 3 a

Bevaring, beskyttelse m.v. af visse naturtyper, vilde dyr og planter

»§ 10 a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri træffer passende foranstaltninger over for aktiviteter, der er omfattet af loven, herunder ved fastsættelse af regler, vilkår eller meddelelse af forbud eller påbud, for at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne i internationale beskyttelsesområder samt forstyrrelse af de arter, som områderne er udpeget for, hvis disse forstyrrelser har betydelige konsekvenser for målsætningerne i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter.

§ 10 b. Tilladelse efter loven eller regler fastsat i medfør af loven til aktiviteter på havet, der må antages i sig selv eller sammen med andre aktiviteter at kunne medføre væsentlig, negativ påvirkning af naturtyper og levesteder for arter i særlige bevaringsområder, kan kun meddeles på baggrund af en vurdering af aktivitetens virkning på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne.

Stk. 2. Den i stk. 1 nævnte vurdering kan foretages af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri eller af den, der ansøger om tilladelse til at gennemføre aktiviteten. Ministeren kan dog afvise at foretage en vurdering, hvis det på forhånd vurderes, at den ansøgte aktivitet vil være uforenelig med bevaringsmålsætningerne for lokaliteten, eller

hvis omfanget af det ansøgte projekt vurderes at være uproportional i forhold til omkostningerne ved en miljøkonsekvensvurdering. Hvis vurderingen ikke foretages af ministeren, vil en eventuel vurdering, som måtte blive tilvejebragt af ansøgeren, indgå i grundlaget for ministerens beslutning om, hvorvidt der kan gives tilladelse til den ansøgte aktivitet.

Stk. 3. Hvis ministeren finder det nødvendigt, skal en vurdering af virkningerne på en lokalitet efter stk. 1 gøres til genstand for høring af offentlighed, myndigheder og organisationer, før det besluttes, om der kan meddeles tilladelse eller godkendelse.

Stk. 4. Tilladelse efter loven eller regler fastsat i medfør af loven kan kun meddeles, hvis

- 1) aktiviteten ikke skader et internationalt naturbeskyttelsesområdes integritet, eller
- 2) væsentlige samfundsinteresser, herunder af social eller økonomisk art, gør det bydende nødvendigt at gennemføre aktiviteten, fordi der ikke findes nogen alternativ løsning, jf. dog § 10 c.

§ 10 c. Hvis en efter § 10 b ansøgt aktivitet i sig selv eller sammen med andre aktiviteter i væsentligt omfang vurderes at ville medføre en negativ påvirkning på et særligt bevaringsområde med en prioriteret naturtype eller en prioriteret art, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kun meddele tilladelse til en aktivitet efter § 10 b, stk. 4, nr. 2, hvis

- 1) dette er nødvendigt af hensyn til menneskers sundhed, den offentlige sikkerhed eller opnåelse af væsentlige, gavnlige virkninger på miljøet, eller

- 2) andre væsentlige samfundsinteresser gør gennemførelsen bydende nødvendig.

Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1, nr. 2, kan først meddeles efter indhentet udtalelse fra EU-Kommissionen.

§ 10 d. Når en tilladelse meddeles efter § 10 b, stk. 4, nr. 2, eller § 10 c, stk. 1, fastsætter ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri vilkår om passende nødvendige kompensationsforanstaltninger.

§ 10 e. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om

- 1) indhold og omfang af vurderinger efter § 10 b, stk. 1,
- 2) meddelelse af tilladelse til de af § 10 b, stk. 1, omfattede aktiviteter,
- 3) underretning og høring af den berørte offentlighed og de berørte myndigheder og organisationer vedrørende vurderinger efter § 10 b, stk. 1, jf. stk. 2,
- 4) vilkår og kompensationsforanstaltninger, som kan knyttes til en tilladelse, og om
- 5) meddelelse af påbud med henblik på at undgå væsentlig forstyrrelse eller forringelse af et bevaringsområde og de arter, der er knyttet hertil.

§ 10 f. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte, at der, forinden der træffes afgørelse i medfør af §§ 10 a-10 c, skal indhentes en udtalelse fra miljøministeren eller en styrelse, som miljøministeren har bemyndiget hertil, vedrørende miljø- eller naturbeskyttelsesforhold.

§ 10 g. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter de regler eller iværksætter de foran-

staltninger, som på baggrund af miljøministerens overvågning af bevaringsstatus for vilde dyre- og plantearter, der er nævnt i bilag 2, anses for nødvendige for at sikre, at indsamling i naturen af de pågældende vilde dyre- og plantearter og udnyttelsen heraf er forenelig med opretholdelsen af en tilfredsstillende bevaringsstatus for disse arter.«

Kapitel 7

Regulering af erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand

B. Fiskeritilladelser (licens)

7. Overskriften til kapitel 7, afsnit B, affattes således:

»B. Fiskeritilladelser (licens) og puljefiskeri«

8. Efter § 36 d indsættes:

»§ 36 e. Uanset § 36 a, stk. 2, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætte regler om, at en fartøjsejer med sine fangstrettigheder kan indtræde i et puljefiskeri efter påbegyndelsen af den 13-måneders-periode, som tilladelsen til puljefiskeriet er givet for, herunder hvis

- 1) den pågældende som førstegangsetableret efter regler udstedt af ministeren har fået tilladelse til at erhverve kvoteandele fra andre fartøjer eller til at få tildelt kvoteandele på lånebasis eller
- 2) den pågældende fartøjsejer har overtaget sit fartøj fra en nuværende eller tidligere deltager i det pågældende puljefiskeri.

Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1 kan kun meddeles, hvis

- 1) alle deltagere i det puljefiskeri, der ansøges om tilladelse til at indtræde i, giver samtykke til den ansøgte indtræden, og
- 2) der er foretaget en opgørelse af fangstrettigheder og forpligtel-

§ 56. Der kan erhverves lystfiskertegn med en gyldighedsperiode på

- 1) 12 måneder,
- 2) 1 uge eller
- 3) 1 dag

Stk. 2. Gyldighedsperioden for fritidsfiskertegnet er 12 måneder.

Stk. 3. Prisen for lystfiskertegnet for 12 måneder er 100 kr., for 1 uge 75 kr. og for 1 dag 25 kr. Med virkning fra den 1. juli 2004 er prisen for lystfiskertegnet for 12 måneder 125 kr., for 1 uge 90 kr. og for 1 dag 30 kr.

Stk. 4. Prisen for fritidsfiskertegnet er 250 kr.

§ 57. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan ændre prisen for lystfiskertegnet og fritidsfiskertegnet under hensyn til de med ordningen forbundne administrationsudgifter.

§ 58. Bevis for betalt lystfiskertegn og fritidsfiskertegn og legitimation skal medbringes under fiskeri. Beviset for betaling er personligt og må ikke overdrages til andre.

ser pr. indtrædelsesdatoen i det puljefiskeri, der ansøges om tilladelse til at indtræde i, som kan godkendes af ministeren.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om dokumentation for opfyldelse af betingelserne i stk. 1 og 2 og om indsendelse af ansøgning efter stk. 1.«

9. § 56 affattes således:

»**§ 56.** Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri udsteder lystfiskertegn og fritidsfiskertegn. Lystfiskertegn kan udstedes med en gyldighedsperiode på en dag, en uge eller 12 måneder. Fritidsfiskertegn kan udstedes med en gyldighedsperiode på 12 måneder.

Stk. 2. Ved udstedelse af lystfiskertegn og fritidsfiskertegn opkræver ministeren betaling, hvis størrelse fastsættes af ministeren.

Stk. 3. Ministeren fastsætter regler om betalingen for lystfiskertegn og fritidsfiskertegn, herunder om krav til bevis for betalingen samt om ordningens administration.«

10. § 57 ophæves.

11. § 58 affattes således:

»**§ 58.** Bevis for betalingen for lystfiskertegn og fritidsfiskertegn samt legitimation skal medbringes under fiskeri.

Stk. 2. Lystfiskertegn og fritidsfiskertegn samt bevis for betalingen

heraf er personligt og må ikke overdrages til andre.«

§ 59. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter nærmere regler for indbetalingen af beløb for lystfiskertegn og fritidsfiskertegn, herunder om kravene til bevis for indbetalingen og administrationen af ordningen i øvrigt.

§ 60. Personer, der udøver lystfiskeri eller fritidsfiskeri, og som ikke efterkommer kontrolmyndighedens krav om at forevise bevis for indbetaling og legitimation, skal senest 14 dage efter påkrav indbetale et beløb, der for lystfiskere svarer til fire gange prisen på et lystfiskertegn for 12 måneder, og for fritidsfiskere et beløb, der svarer til fire gange prisen på et fritidsfiskertegn.

Stk. 2. Hvis gyldigt lyst- eller fritidsfiskertegn allerede var betalt, da fiskeriet fandt sted, og bevis herfor forevises sammen med legitimation over for Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri senest 14 dage efter påkrav, skal der for lystfiskere indbetales et beløb, der svarer til halvdelen af prisen på et lystfiskertegn for 12 måneder. For fritidsfiskere skal der indbetales et beløb, der svarer til halvdelen af prisen på et fritidsfiskertegn.

§ 109. Uanset reglerne i denne lov eller regler fastsat i medfør af loven kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri gennemføre de foranstaltninger eller fastsætte bestemmelser om de foranstaltninger, der er nødvendige for, at der ved offentlig foranstaltning eller med

12. § 59 ophæves.

13. § 60 affattes således:

»**§ 60.** Personer, der udøver lyst- eller fritidsfiskeri, og som ikke efter anmodning fra kontrolmyndigheden foreviser bevis for betalingen samt legitimation, skal senest 14 dage efter påkrav betale en afgift. For lystfiskere udgør afgiften fire gange afgiften for et lystfiskertegn for 12 måneder. For fritidsfiskere udgør afgiften fire gange afgiften for et fritidsfiskertegn.

Stk. 2. Hvis lyst- eller fritidsfiskertegn var betalt, da fiskeriet fandt sted, og bevis herfor forevises senest 14 dage efter påkrav, skal der betales en afgift, som for lystfiskere udgør halvdelen af afgiften på et lystfiskertegn for 12 måneder og for fritidsfiskere udgør halvdelen af afgiften på et fritidsfiskertegn.«

14. I § 109 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Ministeren kan fastsætte regler om, at en fartøjsfører under erhvervsmæssigt fiskeri er forpligtet til at medtage en observatør om bord med henblik på indsamling af data til videnskabeligt brug.«

statens tilladelse kan iværksættes undersøgelser, projekter m.v. i videnskabeligt, miljømæssigt og fiskeplejemæssigt øjemed. Ministeren kan fastsætte regler om, at der i denne forbindelse kan finde fiskeri sted og udtages prøver af landinger af fisk.

Stk. 2. Personer, der på statens foranledning foretager fiskeriundersøgelser i ferskvand, har ret til mod forevisning af behørig legitimation at færdes over de jorder og private veje, som støder op til de vande, hvor fiskeriundersøgelsen skal finde sted.

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

15. Efter § 117 a indsættes:

»§ **117 b.** En person, som er omfattet af kontrol med overholdelse af loven, regler fastsat i medfør af loven, de i § 10, stk. 1, nævnte retsakter eller regler udstedt i henhold hertil, har pligt til efter anmodning fra kontrolmyndigheden at oplyse sit CPR-nr.

Stk. 2. I forbindelse med følgende typer af ansøgninger skal personer oplyse CPR-nr. til Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri:

- 1) Ansøgning om registrering af et fiskerfartøj til erhvervsmæssigt fiskeri efter regler fastsat af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.
- 2) Ansøgning om registrering som erhvervsfisker eller bierhvervsfisker efter kapitel 4 i loven og regler udstedt i henhold hertil.
- 3) Ansøgning om tilladelse efter loven, regler udstedt i henhold hertil samt efter EU-retsakter som nævnt i § 10, stk. 1.

Stk. 3. Personer, der ejer aktier eller anpartar i et erhvervsfiskersel-

skab, som ansøger om at blive registreret som berettiget til at drive erhvervsmæssigt fiskeri efter de i stk. 2, nr. 2, nævnte regler, skal oplyse CPR-nr. i forbindelse med ansøgningen.

Stk. 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at en person i forbindelse med erhvervelse af fisketegn skal oplyse sit CPR-nr.«

§ 130. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

1) overtræder eller forsøger at overtræde § 11, stk. 1, § 12, stk. 1, § 13, § 18, § 28, stk. 2, § 32, stk. 4, § 33, stk. 1, § 38, stk. 1, § 44, stk. 1, § 47, § 50, stk. 1, § 63, stk. 1, § 66, stk. 1, § 69, § 72, § 74, stk. 1, § 76, § 77, stk. 1, § 86, stk. 1, § 87, § 97, § 98, § 119, § 121, stk. 1, § 122, stk. 2, § 124, stk. 3, de i medfør af § 10, stk. 1, trufne bestemmelser og de i § 10 nævnte forordninger og beslutninger,

2) ---

3) ---

4) ---

5) ---

6) ---

7) ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. ---

Stk. 4. ---

Stk. 5. Hvis en overtrædelse er begået med et eller flere fartøjer, som er omfattet af et puljefiskeri, kan der idømmes en forhøjet bøde.

Stk. 6. Forældelsesfristen for strafansvaret er i intet tilfælde mindre end 5 år for overtrædelser, der medfører eller er egnede til at medføre, at nogen uberettiget fritages for betaling af afgifter i henhold til

16. I § 130, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »§ 98,«: »§ 117 b, stk. 1,«.

17. I § 130 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»*Stk. 5.* Hvis en overtrædelse er begået i forbindelse med udøvelse af erhverv, kan der idømmes en forhøjet bøde.«

Stk. 5-7 bliver herefter stk. 6-8.

de i § 10 nævnte EF-retsakter, i henhold til denne lov eller regler fastsat i medfør af loven, eller at nogen opnår uberettigede udbetalinger i henhold til førnævnte bestemmelser.

Stk. 7. For overtrædelser af § 11, stk. 1, § 12, stk. 1, § 38, stk. 1, § 86, stk. 1, § 87, § 119, § 121, stk. 1, og de i medfør af § 10, stk. 1, truffene bestemmelser og de i § 10 nævnte forordninger og beslutninger samt overtrædelser omfattet af stk. 1, nr. 2-5, og stk. 2 er forældelsesfristen for strafansvar i intet tilfælde mindre end 5 år, såfremt overtrædelserne vedrører fiskeri, der kun må udøves som erhvervsrettet fiskeri, jf. § 11, stk. 1, nr. 1, eller omsætning m.v. af fisken, jf. § 3, nr. 4.

Dyre- og plantearter af fællesskabsbetydning, hvis indsamling i naturen og udnyttelse vil kunne blive genstand for forvaltningsforanstaltninger

Plantearter er ikke medtaget i denne version

Dyre- og plantearter af fællesskabsbetydning, hvis indsamling i naturen og udnyttelse vil kunne blive genstand for forvaltningsforanstaltninger.

De arter, der er anført i dette bilag, er angivet enten:

- 1) ved den pågældende arts eller underarts navn, eller
- 2) ved samtlige arter tilhørende en højere systematisk enhed (taxon) eller en nærmere angivet del af denne.

Forkortelsen "spp." efter navnet på en familie eller slægt henviser til samtlige arter tilhørende denne familie eller slægt.

a) DYR

HVIRVELDYR

PATTEDYR

CARNIVORA

Canidae

Canis aureus

Canis lupus (spanske populationer nord for Duero og græske populationer nord for 39. breddegrad)

Mustelidae

Martes martes

Mustela putorius

Phocidae

Alle arter, der ikke er opført i bilag IV

Viverridae

Genetta genetta

Herpestes ichneumon

DUPLICIDENTATA

Leporidae

Lepus timidus

ARTIODACTYLA

Bovidae

Capra ibex

Capra pyrenaica (undtagen Capra pyrenaica pyrenaica)

Rupicapra rupicapra (undtagen Rupicapra rupicapra balcanica)

PADDER

ANURA

Ranidae

Rana esculenta

Rana perezi

Rana ridibunda

Rana temporaria

FISK

PETROMYZONIFORMES

Petromyzonidae

Lampetra fluviatilis

Lethenteron zanandrai

ACIPENSERIFORMES

Acipenseridae

Alle arter, der ikke er opført i bilag IV

SALMONIFORMES

Salmonidae

Thymallus thymallus

Coregonus spp. (undtagen Coregonus oxyrhynchus - opstigende populationer i visse områder af Nordsøen)

Hucho hucho

Salmo salar (kun i ferskvand)

Cyprinidae

Barbus spp.

PERCIFORMES

Percidae

Gymnocephalus schraetzer

Zingel zingel

CLUPEIFORMES

Clupeidae

Alosa spp.

SILURIFORMES

Siluridae

Silurus aristotelis

HVIRVELLØSE DYR

COELENTERATA

CNIDARIA

Corallium rubrum

MOLLUSCA

GASTROPODA - STYLOMMATOPHORA

Helicidae

Helix pomatia

BIVALVIA - UNIONOIDA

Margaritiferidae

Margaritifera margaritifera

Unionidae

*Microcondylaea compressa**Unio elongatulus*

ANNELIDA

HIRUDINOIDEA - ARHYNCHOBDELLAE

Hirudinidae

Hirudo medicinalis

ARTHROPODA

CRUSTACEA - DECAPODA

Astacidae

*Astacus astacus**Austropotamobius pallipes**Austropotamobius torrentium*

Scyllaridae

Scyllarides latus

INSECTA - LEPIDOPTERA

Saturniidae

Graellsia isabellae